

Τα νέα ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

Τριμηνιαία Εφημερίδα της Αδελφότητας Ξενιτεμένων του Δήμου Μαργαριτίου
Αριθμός Φύλλου 251 • Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2016 • Τιμή: 0,1 €

ΚΩΔ. ΕΝΤΥΠΟΥ 3020 • Γραφεία: Κακάρη 12 • Τ.Κ. 141 23, Λυκόβρυση • Τηλ.: 6986-737 777

Εκδηλώσεις Εθελοντών

Με μεγάλη συμμετοχή πραγματοποιήθηκαν οι εκδηλώσεις του Εθελοντών στο Μαργαρίτι.

Στις 26 Απριλίου ολοκληρώθηκε η Ελλάδα συντονίστηκε ταυτόχρονα στην εθελοντική δράση. Πρόκειται για ένα σύνολο εθελοντικών δράσεων καθαρισμού, εξωραϊσμού, ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης για το φυσικό και αστικό περιβάλλον.

Στη διοργάνωση, που έγινε στον Δήμο Ηγουμενίτσας, το Μαργαρίτι πρωταγωνίστησε με πολλές δράσεις αλλά και με μεγάλη συμμετοχή. Εθελοντές και σύλλογοι, με την υποστήριξη του Δήμου καθάρισαν πλατείες, δρόμους, πάρκα, την Βρύση του Μπαξέ Αράπη και φύτεψαν λουλούδια.

Ένα απρόοπτο γεγονός ανέβαλε, την κεντρική δράση, που ήταν ο καθαρισμός, ο εξωραϊσμός και διάνοιξη μονοπατιού στο Κάστρο Μαργαριτίου. Η δράση θα καθοριστεί εκ νέου σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Πιο συγκεκριμένα πραγματοποιήθηκαν οι ακόλουθες δράσεις:

- **Τρίτη 12 Απριλίου 16:30**, Καθαρισμός παιδικής χαράς και πλατείας Καταβόθρας (ΚΔΑΠ «Αρίων»)
- **Πέμπτη 14 Απριλίου 16:30**, Καθαρισμός παιδικής χαράς και πλατείας στο Ελευθέρι (ΚΔΑΠ «Αρίων»)
- **Παρασκευή 15 Απριλίου 12:00**, καθαρισμός των εισόδων του Μαργαριτίου (Δημοτικό Σχολείο, Γυμνάσιο και Λύκειο Μαργαριτίου), 16:30, Καθαρισμός και εξωραϊσμός της παιδικής χαράς και πλατείας Μαργαριτίου (ΚΔΑΠ «Αρίων» & Νηπιαγωγείο Μαργαριτίου)
- **Σάββατο 16 Απριλίου 10:30**, Καθαρισμός και εξωραϊσμός της βρύσης «Μπαξέ Αράπη» (Εθελοντές Δημοτικής Ενότητας Μαργαριτίου και Πολιτιστικοί σύλλογοι) 14:00, καθαρισμός του Γάρκου δίπλα στο Έλος Καλοδικίου (Εθελοντές Δημοτικής Ενότητας Μαργαριτίου και Πολιτιστικοί Σύλλογοι)

Ο Αντιδήμαρχος Δ.Ε. Μαργαριτίου
Ελευθέριος Κώστας

ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ & ΠΑΛΑΤΑΚΙ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΙ
ΞΕΝΩΝΕΣ
ΣΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ

Τηλέφωνα επικοινωνίας:
6977-02 98 80,
6909-15 53 86

Σ.Χ.Ο.Α.Π.

Την 6-9-2009 (πριν 7 χρόνια) είχε σταλεί προς έγκριση στην Γ.Γ. Περιφέρειας Ηπείρου ο φάκελος του Σχεδίου Χωρικής και Οικιστικής Οργάνωσης Ανοικτής Πόλης του Δήμου Μαργαριτίου, που είχε ξεκινήσει η μελέτη από τις 22-11-2004. Έχουν ξοδευτεί 500.000 €.

«Που να βρίσκεται το καμένο;»

Τ.Ο.Ε.Β. Μαργαριτίου

Το Περιφεριακό Συμβούλιο ΠΓΣΕΕ Ηπείρου, με απόφασή του στις 15-6-2012, γνωμοδότησε ομόφωνα υπέρ της ίδρυσης του Τ.Ο.Ε.Β. (Τοπικός Οργανισμός Εγγείων Βελτιώσεων) Μαργαριτίου σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση που συντάχθηκε από τη Διεύθυνση Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής Π.Ε. Θεσπρωτίας.

ΤΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟ 2015

Θεωρήσαμε υποχρέωση μας να δημοσιεύσουμε τα στατιστικά στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα η Εκκλησία της Ελλάδος για το 2015 όχι για να ενημερώσουμε τους τακτικά εκκλησιαζόμενους χριστιανούς, (αυτοί τα γνωρίζουν), αλλά για αυτούς που για διάφορους λόγους εκκλησιάζονται σπάνια ή καθόλου αλλά κρίνουν και μάλιστα πολλές φορές χωρίς να είναι ενήμεροι.

Συνέχεια στη σελ. 7

Νηπιαγωγεία και Δημοτικά Σχολεία που λειτούργησαν το Σχολικό Έτος 1936-37 στην περιοχή Μαργαριτίου

Συνεχίζουμε την παρουσίαση των Νηπιαγωγείων και Δημοτικών Σχολείων που λειτουργούσαν το 1936-1937 στην περιοχή Μαργαριτίου:

1. ΜΟΝΟΤΑΞΙΟΝ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ ΣΥΚΟΧΩΡΙΟΥ

Ημέρα Επιθεωρήσεως 3 Μαρτίου 1937. Επιθεωρητής Θ. Φωτεινόπουλος. Διδακτήριον: Και υλικά τα αυτά. Το Νηπιαγωγείον εξακολουθεί στερούμενον των στοιχειωδών επίπλων.

Ο σχολικός κήπος εκαλλιεργήθη επιμελέστερα παρουσιάζον βλάστηση-λαχανικών και ανθέων. Είναι διηρημένος εις τετράγωνα, έκαστον των οπίων καλλιεργείται παρά μιας ομάδας. Εκ των χειροτεχνικών εργασιών εκτελούνται επιτυχώς η πηλοπλαστική και κέντημα επί χαρτονίου.

Το Νηπιαγωγείον ευρέθη καθαρόν.

Νήπια: Εγγεγραμμένα 25 άρρενα και 20 θήλεα εν όλω 33. Είναι υγιείς και σχετικώς καθαροί. Οι περισσότεροι άγουν ηλικίαν κατάλληλον προς φοίτησιν εις το Δημοτικόν Σχολείον. Μεταξύ αυτών συγκαταλλέγονται και τινες 14 ετείς και 15 ετείς οίτινες διδάσκονται υπό της Νηπιαγωγού, γραφήν και αριθμητικήν, δεδομένου ότι δεν λειτουργεί ενταύθα Δημοτικόν Σχολείον. Η φοίτησις είναι αρκετά τακτική. Εκ των απουσιαζόντων 5 απεκλείσθησαν υπό της Νηπιαγωγού ως ψωριώντα. Δεικνύουν θάρρος και εμπιστοσύνη προς την Νηπιαγωγόν και εκφράζονται μετά προθυμίας.

Συνέχεια στη σελ. 5

Αφιέρωμα στην Τούλα-Όλγα Στεφανίδου Μαλακάτα

Η Τούλα-Όλγα Στεφανίδου-Μαλακάτα γεννήθηκε το 1921 στο Μαργαρίτι Θεσπρωτίας. Πατέρας της ήταν ο Γιάννης Στεφανίδης, γιός του Χρήστου (Χριστογιάννη) Στεφανίδη, που καταγόταν από τη Βήσσανη. Μητέρα της ήταν η Ανδρομάχη, το γένος Μέξη, κόρη του γιατρού και πολυγραφοτάτου λόγιου και αρχαιολόγου Δημήτριου Απ. Παναγιωτίδη Μέξη από το Λάμποβο της Β. Ηπείρου. Η Ανδρομάχη παντρεύτηκε με τον έμπορο στο Μαργαρίτι Ιωάννη Στεφανίδη, που κατόνταν από τη Βήσσανη της Ηπείρου, και απέκτησαν πέντε κόρες, τις Τούλα-Όλγα, Σπυριδούλα (Πιπίτσα), Παρασκευή (Βούλη) Σωσάνα (Σάνα) και την Τερψιχόρη (Χόρη).

Συνέχεια στη σελ. 3

Κοινωνικά

ΥΣΤΑΤΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ
ΑΔΕΛΦΟ ΜΟΥ ΤΑΣΟ ΘΑΝΟ!!!

Στον λατρευτό μου αδελφό Τάσο, και στοργικό ευεργέτη μου, απευθύνω ύστατον εγκάρδιον αποχαιρετισμό και του εκφράζω την μεγάλη ευγνωμοσύνη μου!!!

Ναι αδελφέ μου Τάσο, σε ευγνωμονώ!, διότι εκείνους τους δύσκολους καιρούς-5 Ιουλίου 1948- στον κάμπο Ελευθερίου-Μαργαριτίου, όταν έρχινα κλαίγοντας σπυριά καλαμπόκι πίσω σου, στο αυλάκι που όργωνες, (κάθε βήμα μου και σπυρί κάθε σπυρί και δάκρυ μου), επειδή ήθελα κι εγώ να δώσω εξετάσεις για το Γυμνάσιο!!!..... Εσύ τότε, με την παρότρυνση και του μεγαλύτερου αδελφού μας Σπύρου, με πήρες και με πήγες στην Ηγουμενίτσα για εισιτήριες εξετάσεις στο Γυμνάσιο!!!...

Και όταν τελείωσα -1954- το Οκτατάξιο τότε Γυμνάσιο Παραμυθιάς, εσύ πάλι με ενεθάρρυνες να έρθω στην Αθήνα για εξετάσεις στο Πανεπιστήμιο!!!...

Και μπαίνοντας στο Πανεπιστήμιο το 1954, εσύ πάλι μου συμπαραστάθηκες, και με το μεροκάματό σου της σκληρής εργασίας σου στο εργοστάσιο λιπαμάτων στη Δραπετσώνα Πειραιώς....., με βοήθησες να σπουδάσω και να πάρω το πτυχίο Φυσικομαθηματικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών!...

Στο έχω ξανά πει!.. Στο ξαναλέω και πάλι:

Για την στοργική σου, σαν πατέρας, αγάπη σε μένα και προσφοράς σου στις σπουδές μου !!!..., σε ευχαριστώ θερμά και σε ευγνωμονώ!!!

Αλλά εσύ Τάσο μου!!!... Δεν ήσουν μόνο σε μένα ο πολύ καλός αδελφός και συμπαραστάτης στις σπουδές μου στο Πανεπιστήμιο!!! Εσύ ήσουν πάντα ο καλός συγγενής και συμπατριώτης, που συμπαραστάθηκες σε πάρα πολλούς από αυτούς, όταν έρχοταν για υποθέσεις τους στην Αθήνα.., εκείνα τα δύσκολα χρόνια (1952-1972).

Πολλοί έβρισκαν αποκούμπι στο σπίτι σου, και έτρεχες μαζί τους στις διάφορες υποθέσεις τους..., και κυρίως στα διάφορα νοσοκομεία της Αθήνας!...

Όλοι αυτοί σε ευγνωμονούν, όσοι ακόμη είναι εδώ στην επίγεια Ζωή! Και οι άλλοι ..., που έχουν φύγει για την άλλη Ζωή στην Επουράνια Βασιλεία..., αυτοί σε καρτερούν εκεί χαρούμενα, με την Αγγελική τους τώρα Μορφή!!!

Και στη δουλειά σου, που ήταν σκληρή και επικίνδυνη-χειριστής βαρέων μηχανημάτων-ήσουν εξαιρετικός! Ήσουν εργατικός και τίμιος, έτσι, που ο προσωπάρχης και διευθύνων σύμβουλος του εργοστασίου -Αλέκος Αθανασιάδης- σε είχε επιλέξει στο τέλος της καριέρας σου σαν προσωπικό του οδηγό!!!

Και σαν οικογενειάρχης ήσουν υπέροχος!!! Είχες παντρευτεί μία εξαιρετική γυναίκα την Χαρίκλεια Πρεβελάκη,, και αποκτήσατε μαζί της τρία υπέροχα παιδιά! Τον Βαγγέλη, Τον Μάνο και τον Γιώργο.

Τα αναθρέψατε με αρχές, και τα σπουδάσατε, έτσι που σήμερα είναι αξιόλογοι επιστήμονες και καταξιωμένοι στη δουλειά τους και την κοινωνία!!!...

Ήσουν σε όλα υπέροχος!... και έτσι θα σε κρατάμε πάντα στη καρδιά μας!!!..., η γυναίκα σου, τα παιδιά σου, τα εγγόνια σου, τα αδέρφια, ξαδέρφια, ανίψια σου, και οι άλλοι συγγενείς και φίλοι!!!..

Καλό κατευόδιο!!!..., και να αγαλλιάσει τώρα η Ψυχή σου στο Παράδεισο αδελφέ μου Τάσο!!!.....

Εκεί, στο Παράδεισο, που πηγαίνεις..., να δώσεις χαιρετισμούς στα αγαπημένα μας πρόσωπα, που έχουν φύγει πριν από σένα και σε περιμένουν!!!..., Την Λαμπρινή μου, τον αδελφό μας Γιώργο, την Αλεξάνδρα του αδελφού μας Σπύρου, τον Μιχάλη, την Τούλα, τον Κωστάκη, τους γονείς μας, τους θείους και θείες μας. Τον Μανώλη αδελφό της Χαρίκλειας, τους γονείς της. Τον Σήφη της Στέλλας αδελφή της Χαρίκλειας!....

Και ειδικότερα από εμένα Τάσο μου!, να δώσεις χαιρετισμούς στα δύο αγαπημένα μας ξαδέρφια, αδελφούς Νίκο και Θανάση, που έφυγαν πολύ νέοι και άδικα στα χαλεπά εκείνα χρόνια, λίγο μετά την κατοχή!!!...

Τους αγαπούσαμε όλους !.., και τους θυμόμαστε πάντα!.

Σας έχουμε όλους ριζωμένους στη καρδιά μας!, και πάντα θα σας θυμόμαστε και θα σας αγαπάμε!!!...

ΜΑΡΚΟΣ ΘΑΝΟΣ 7-6-2016

Η φωτ/φία είναι Αύγουστο 1954, όταν ο Τάσος Θάνος (αριστ. στη φωτ/φία, με το μουστάκι) είχε φέρει στην Αθήνα τον αδελφό του Μάρκο Θάνο (δεξιά στη φωτ/φία) για να δώσει εξετάσεις στο Πανεπιστήμιο...

Τα λόγια που είπε στον αδελφό του Τάσο ο αγαπημένος μου φίλος Μάρκος με συγκίνησαν ιδιαίτερα.

Μέσα από αυτά βγαίνει το μεγαλείο της ψυχής του Τάσου για την προσφορά του στα αδέρφια του και την κοινωνία και του Μάρκου που με λόγια ψυχής αναγνώρισε και αναγνωρίζει την προσφορά του αδελφού του.

Η Αδελφότητα, Τα Νέα του Μαργαριτίου, και εγώ προσωπικά συλλυπούμαστε τη οικογένεια του Τάσου και όλη την οικογένεια των Θαναίων.

Ηλίας Θεοδ. Κάλλης

Πένθη

- Η Πάνγκου Μαρία γεννηθείσα το 1929, κάτοικος Καρτερίου απεβίωσε στις 15/4/2016
- Η Γκίνη Λευκοθέα γεννηθείσα το 1947, κάτοικος Μαργαριτίου απεβίωσε στις 16/04/2016
- Ο Λάμπρος Αθανάσιος γεννηθείς το 1988, κάτοικος Μαζαρακιάς απεβίωσε στις 21/04/2016
- Ο Μάμος Βασίλειος γεννηθείς το 1935, κάτοικος Παλαιόκαστρου απεβίωσε στις 23/04/2016
- Η Μπίνα Ανδρονίκη γεννηθείσα το 1936, κάτοικος Μαζαρακιάς απεβίωσε στις 1/05/2016
- Η Κυριάκη Παναγιώτα γεννηθείσα το 1927, κάτοικος Καταβόθρας απεβίωσε στις 13/05/2016
- Η Λύκα Βασιλική γεννηθείσα το 1921, κάτοικος Μαργαριτίου απεβίωσε στις 30/05/2016
- Η Καρβούνη Αμαλία γεννηθείσα το 1928, κάτοικος Καρτερίου απεβίωσε στις 16/6/2016
- Ο Κώστας Σπυρίδων γεννηθείς το 1953, κάτοικος Μαργαριτίου απεβίωσε στις 07/05/2016
- Ο Θάνος Αναστάσιος γεννηθείς το 1927 στο Ελευθέρι, κάτοικος Αθηνών απεβίωσε στις 07/06/2016
- Η Τουμάνη Θεοδώρα γεννηθείσα το 1934, κάτοικος Παλαιόκαστρου απεβίωσε στις 18/06/2016
- Η Αθανασίου Μαρία γεννηθείσα το 1958, κάτοικος Μαζαρακιάς απεβίωσε στις 21/06/2016
- Ο Σπουρίτης Ξενοφών γεννηθείς το 1936 στο Μαργαρίτι, κάτοικος Αθηνών απεβίωσε στις 16/06/2016
- Η Χαντζάρα Χαρίκλεια γεννηθείσα το 1951, κάτοικος Καρτερίου απεβίωσε στις 24/06/2016
- Ο Κουρούπης Στέφανος γεννηθείς το 1928, κάτοικος Σπαθαθαίων απεβίωσε στις 25/06/2016
- Η Καρβούνη Παναγιώτα γεννηθείσα το 1928, κάτοικος Καταβόθρας, απεβίωσε στις 25/06/2016
- Ο Κουτούπης Χρήστος γεννηθείς το 1946, κάτοικος Μαζαρακιάς, απεβίωσε στις 28/06/2016

ΠΕΤΡΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΠΑΚΑΣ

Στα 59 χρόνια του και ύστερα από δύο χρόνια πάλης με την επάρατο νόσο, έφυγε από την πρόσκληρη ζωή και ετάφη στις 21 Ιουνίου στο κοιμητήριο Ζωγράφου ο Πέτρος Ιωάννου Μπάκας. Στην τελευταία του κατοικία τον συνόδευσαν τα αδέρφια του, συγγενείς, φίλοι και συμπατριώτες. Ο Πέτρος αγαπούσε το Μαργαρίτι και μέχρι την αρρώστια του το επισκεπτόταν τακτικά.

Λόγω πολύχρονης οικογενειακής φιλίας με τους Μπακαίους και την συνεργασία τους με την Αδελφότητα, ένιωσε την ανάγκη να παρευρεθώ ως άτομο αλλά και ως εκπρόσωπος της Αδελφότητας και να απευθύνω θερμά συλλυπητήρια στον πατέρα του, που έμελε σαν γονιός να πει το μικρό ποτήρι στα βαθιά γηρατειά του, στα αδέρφια του και τους συγγενείς. Ευχόμαστε ο Πανάγαθος Θεός να τον κατατάξει με τους Αγίους του. Αιωνία του η μνήμη.

Ηλίας Θεοδ. Κάλλης

ΣΠΥΡΟΣ ΑΝΤ. ΚΩΣΤΑΣ

Πέθανε στο Ντίσελντορφ της Γερμανίας στις 7-5-2016 και ετάφη στο Μαργαρίτι ο Σπύρος του Αντώνη Κώστα και της Βαρβάρας Καρδάνη γεννημένος στο Μαργαρίτι το 1953. Τέταρτο παιδί της οικογένειας, πάλεψε στη ζωή του στην αρχή ως ναυτικός σε εμπορικά πλοία, στη συνέχεια ως αυτοκινητιστής (ταξί) στην Αθήνα και τα τελευταία 20 χρόνια ως ιδιοκτήτης MINI MARKET στο Ντίσελντορφ. Αγαπούσε το Μαργαρίτι και το επισκεπτόταν και ήταν δεμένος με τα αδέρφια του, τους συγγενείς, και τους συμπατριώτες του. Στήριζε την Αδελφότητα και τα «Νέα του Μαργαριτίου» και ήταν ένθερμος αναγνώστης.

Ο θάνατός του πραγματικά με λύπησε πολύ γιατί ήξερα ότι παίρνοντας την σύνταξή του θα γύριζε στο Μαργαρίτι, όπου είχε φτιάξει και σπίτι να ζήσει τα υπόλοιπα χρόνια. Θυμήθηκα το τραγούδι που είχε γράψει ο αγαπημένος μου φίλος μακαρίτης τώρα Κώστας Νάκας. «Μου 'παν της άνοιξης τα πλιά, μου 'παν τα χελιδόνια, μου 'παν ποτέ δεν αρρωστώ ποτέ δεν θα πεθάνω, κι έφτιαξα το σπιτάκι μου καλό και απογιωμένο, ... κι ακόμα δεν το απόφτιασα να βγω στο παραθύρι, βλέπω το χάρο να 'ρχετε».

Κρίμα ο κάθε απόδημος που στερήθηκε τον τόπο του να μην τον χαρεί έστω στο τέλος της ζωής του. Αιωνία σου η μνήμη Σπύρο, ευχόμαστε και παρακαλούμε τον Θεό να σε αναπαύει στην αιώνια ζωή. Θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς.

Ηλίας Θεοδ. Κάλλης

Συνδρομές – Ενισχύσεις

• Νικολάου Διονύσιος	Μαργαρίτι	20 €
• Κόντη Ευτυχία συζ. Παναγ. Μήτση	Ηγουμενίτσα	20 €
• Παλατάκι-Αρχοντικό	Μαργαρίτι	100 €
• Νικολάου Ναπολέων	Ιωάννινα	20 €
• Γκίνης Θωμάς	Γερμανία	50 €
• Χαλκή-Παπαγεωργίου Αντιγόνη	Ιωάννινα	30 €
• Λύκα-Καλλάδιου Αικατερίνη	Ξάνθη	30 €
• Σούλη Αθηνά (Χήρα Κων/νου Σούλη)	Κέρκυρα	20 €
• Γκέρτσου Φωτεινή & Γεωργία	Αθήνα	20 €

Τα νέα του ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

Τριμηνιαία Εφημερίδα της Αδελφότητας Ξενιτεμένων του Δήμου Μαργαριτίου
Κανάρη 12, Τ.Κ. 141 23, Λυκόβρυση

Τηλ./fax: 210-2838753 • e-mail: margaritinews@gmail.com

IBAN ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ: GR110110877000087774218504

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ: 3020

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ηλίας Θ. Κάλλης κιν. 6936 855 718 • e-mail: iliaskallis@gmail.com

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: Χρήστος Σ. Ευαγγέλου

κιν.: 6974 855 008 e-mail: euaggelou.christos@gmail.com

ΜΟΝΙΜΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ:

Παναγιώτης Δ. Τούλας, Ιατρός-Ακτινολόγος

Σπύρος Απ. Σερίφης, Αστυκτηνίατρος-Ταξίαρχος ε.α

Χρήστος Στεφ. Ευαγγέλου, Πολιτικός Μηχανικός ΕΜΠ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μπακογιάννη Ασπασία, κιν. 6973 669 871

Τα ευυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους

Αφιέρωμα στην Τούλα-Όλγα Στεφανίδου Μαλακάτα

Συνέχεια από σελ. 1

Το δημοτικό σχολείο το τελείωσε στο Μαργαρίτι στο παλιό σχολείο, (το οποίο ήταν εκεί που σήμερα έχει χτιστεί το Ενιαίο Λύκειο του Μαργαριτίου) και όταν έμαθε από τον Βαγγέλη Μπακαγιάννη ότι το παλιό Σχολείο κατεδαφίστηκε) και στη θέση του χτίζεται το σημερινό Λύκειο, καταστεναχωρήθηκε και για να μπορέσει να τελειώσει το γυμνάσιο οι γονείς της την έστειλαν σε συγγενείς στο Αγρίνιο, Γιάννενα και Παραμυθιά. Στην Ε' τάξη στο μικτό γυμνάσιο Παραμυθιάς ήταν το μοναδικό κορίτσι. Μοναχοκόρη την λέγανε, καθόταν στο ίδιο θρανίο με τον Γ' ιαννάκη Αντωνίου από την Πάργα. Συμμαθήτριάς της ήταν και ο Ισούφ Πρόνιος¹.

Έλαβε μέρος στην Εθνική Αντίσταση και ήταν η μόνη γυναίκα από τη Θεσπρωτία που συμμετείχε στο Α' Πανελλαδικό Συνέδριο της ΕΠΟΝ το Φεβρουάριο 1943 στην Αθήνα.

Στο ημερολόγιο του Βασίλη Κραψίτη βρίσκουμε την πληροφορία ότι

«στο σχολικό έτος (1939-1940) η Τούλα Στεφανίδου από το Μαργαρίτι πρωτοδιορίστηκε στο Μόρφιον (Μορφάτι) - Μαργαριτίου, αναπληρωτής τραπεζίσμης δασκάλα». Ο Μαργαριτιώτης Δημήτριος Κακούρης, σήμερα κάτοικος Ηγουμενίστας μας πληροφορεί στις 4-5-2016:

«Η Τούλα, στην τοπική κοινωνία που ζούσε και εργαζόταν, είχε κερδίσει την εκτίμηση των κατοίκων της περιοχής. Μαζί με άλλους Μαργαριτιώτες, όπως ο αείμνηστος εκπαιδευτικός Περικλής Κακούρης, ο εκπαιδευτικός Νίκος Β. Θάνος από το Ελευθέριο, ο Γεράσιμος Πρίφτης και άλλους, αγωνίστηκε για τα δικαιώματα του ανθρώπου, παρά τις αντίξοες συνθήκες της εποχής. Στο χωριό Μόρφιο, όπου υπηρετούσε, είχε βαπτίσει και τον γιο του Νικολάου Σούφη, τον Πέτρο. Στο Λιβαδάρι Πάργας, είχε στεφανώσει τον Σπυρίδωνα Λύκα. Νοιάζονταν για τους συνανθρώπους της και ιδιαίτερα για τα παιδιά. Στο μικτό Γυμνάσιο-Λύκειο του Μαργαριτίου, έχει δωρίσει στο παρελθόν πάρα πολλά βιβλία, διότι όπως έλεγε, τα παιδιά πρέπει να έχουν βιβλιοθήκη, να μορφωθούν, να τις σπουδές τους που θα ακολουθήσουν. Όσα γράφει στα δυο βιβλία της για το Μαργαρίτι, είναι όλα αυθεντικά γεγονότα που διαδραματίστηκαν στον τόπο μας».

Ο Μάρκος Ε. Θάνος 82 ετών, ξάδελφος του Νικολάου Θάνου, που κατάγεται από το Ελευθέριο Θεσπρωτίας (σήμερα κάτοικος Λάρισας) και γνώστης των γεγονότων που διαδραματίστηκαν στο χωριό του στην περίοδο της κατοχής, μου έγραψε για την Τούλα Στεφανίδου Μαλακάτα και τα βιβλία της στις 4-5-2016:

Σχετικά με την Τούλα Στεφανίδου, δεν την έχω γνωρίσει προσωπικά. Την ξέρω όμως από τα δύο υπέροχα βιβλία της που έχει γράψει για το Μαργαρίτι!!! Πριν από οκτώ χρόνια της είχα

τηλεφωνήσει δύο φορές... Την μία φορά για να την συχαρώ, αλλά και να την ευχαριστήσω για την χαρά και συγκίνηση που με πλημύρησαν όταν διάβασα τα δύο υπέροχα λαογραφικού περιεχομένου βιβλία της για το Μαργαρίτι!!!!... που εμένα μου ζωντάνεψαν παιδικές εικόνες από την ευρύτερη περιοχή του τόπου μας πριν από τα χρόνια κατοχής... Την άλλη φορά την τηλεφ... για να μου μιλήσει για την προσωπικότητα του δασκαλου Νίκου Θάνου από την Σενίτσα (Ελευθέρι). Μου είχε πει ότι τον δάσκαλο Νίκο Θάνο τον ήξερε... αλλά δεν είχε ιδιαίτερες γνωριμίες μαζί του, διότι όταν ο Νίκος Θάνος ήρθε δάσκαλος στα χωριά της περιοχής μας, η Τούλα είχε φύγει για γυμνασιακές σπουδές Αγρίνιο-Γιάννενα-Παραμυθιά.

Στη φωτογραφία απεικονίζεται η μητέρα της Ανδρομάχη ο πατέρας της Ιωάννης και η Τούλα μωρό το έτος 1922.

Τον Δάσκαλο Ν. Θάνο τον ήξερε καλά από περιγραφές του Μαργαριτιώτη δασκαλου Περικλή Κακούρη και τον Μαργαριτιώτη Ηλία Χρησιόδη, που ήταν και οι τρεις τους ένθερμοι πατριώτες... Στα χρόνια της κατοχής ήταν και οι τρεις τους στην Εθνική Αντίσταση... ενταγμένοι στις δυνάμεις του ΕΑΜ-Ε.Λ.Α.Σ, Ήταν δε και αυτή στην Εθνική Αντίσταση... ενταγμένη στην ΕΠΟΝ.. -Ξέρω, είπε, πως οι δάσκαλοι Περικλής Κακούρης και Νίκος Θάνος ήταν φίλοι μεταξύ τους, εξαιρείται ως δάσκαλοι και υπέροχοι Άνθρωποι! Ήταν Ανθρωπιστές...»

Αποφοίτησε από τη Σχολή Μαιών του Μαιευτηρίου «Μαρίκα Ηλιάδη» (Έλενα) και εργάστηκε μέχρι το 1967 σε δημόσια θεραπευτήρια. Αργότερα ως συνταξιούχος πήρε το δίπλωμα ανθοκομίας και δίπλωμα Μελισσοκομικής και ασχολήθηκε αρκετά. Εξέδωσε τα εξής βιβλία λαογραφικού περιεχομένου:

«Το Μαργαρίτι», «Μαργαρίτι Γ' ενέθλια Γη» και «Άμπλιανη Ευρωτανίας».

Το 1950 η Τούλα παντρεύτηκε τον γεωπόνο Πέτρο Μαλακάτα με τον οποίο απέκτησαν τρία παιδιά, (τον Νικόλαο, την Ανδρομάχη και τη Μαρία).

1) Ο Νικόλαος Π. Μαλακάτας σπούδασε στο Πολυτεχνείο της Ζυρίχης μηχανολόγος - μηχανικός και απέκτησε τον ακαδημαϊκό τίτλο του διδάκτορα. Εργάστηκε στον τομέα του στη Ζυρίχη, έφτιαξε εκεί οικογένεια και απέκτησε μια κόρη, ηλικίας 20 ετών σήμερα, φοιτήτριας παιδαγωγικών στη Ζυρίχη. Ο Νικόλαος απεβίωσε πρόωρα το 2003 σε ηλικία μόλις 52 ετών.

2) Η Ανδρομάχη Π. Μαλακάτα σπούδασε νομικές επιστήμες στο Πανεπιστήμιο του Freiburg i.Br. της Γερμανίας και στη συνέχεια εργάστηκε ως δικηγόρος επί πολλά χρόνια. Είναι παντρεμένη και μητέρα μιας κόρης, που ζει και εργάζεται ως λογοθεραπεύτρια στην Ελβετία.

3) Η Μαρία Π. Μαλακάτα σπούδασε στην Αθήνα στο Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Νομικά, Πολιτικές Επιστήμες

και Ισπανική Φιλολογία και εργάστηκε στον τραπεζικό τομέα. Είναι παντρεμένη και μητέρα μιας κόρης, που έχει σπουδάσει Γεωλογία και εργάζεται στον τομέα της.

4) Η Τούλα Στεφανίδου μεγάλωσε σε ένα οικογενειακό περιβάλλον πολιτισμένο για την εποχή της και αποκόμισε τις αρετές και την φιλομάθεια των προγόνων της, τις οποίες μέδωσε και στα παιδιά της. Από πολύ μικρή ηλικία κρατούσε ημερολόγιο, όπου σημείωνε ότι συγκινούσε την παιδική ψυχή της. Ξεφυλλίζοντας τα δύο υπέροχα βιβλία της που έχει γράψει για την γενέτειρα της το Μαργαρίτι, ο αναγνώστης διακρίνει τον νόστο και την αγάπη της για το χωριό της.

Στην τραγική κατάσταση την οποία αντιμετώπισε η οικογένεια της στην περίοδο του 2^{ου} παγκοσμίου πολέμου, όπου αναγκάστηκε να προσφύγει, η Τούλα με το μεγαλείο της ψυχής της, περιγράφει τα γεγονότα που έζησε από την συμπεριφορά των τούρκων του Μαργαριτίου, που παρότι ήταν φίλοι, γείτονες και συμπατριώτες, όταν η οικογένεια επέστρεψε στο Μαργαρίτι, βρήκαν το σπίτι τους άδειο, παρά τις υποσχέσεις ότι δεν πρόκειται να συμβεί το παραμικρό.

Μέσα από τα βιβλία της μαθαίνουμε τα σπάνια για τον τόπο μας ιστορικά γεγονότα που διαδραματίστηκαν ιδιαίτερα κατά την περίοδο της τριπλής κατοχής και έτσι οι Μαργαριτιώτες

Απεικονίζεται η νεαρή δασκάλα Τούλα Ιω. Στεφανίδου με τα παιδιά του Δημοτικού Σχολείου στο Μόρφιο-Μαργαριτίου στις 23-04 του έτους 1940. (φωτογράφος ήταν ο Χρήστος Πετρούλης-Κέρκυρα Πηγές: από το βιβλίο της «Μαργαρίτι Γενέθλια Γη» σ. 76.

σήμερα έχουν μια ακριβέστατη εικόνα για το Μαργαρίτι. Εκτός από τις συναρπαστικές ιστορίες που διαβάζουμε στα βιβλία της, από το 1981 που την γνώρισα, την θυμάμαι μέχρι τα βαθιά γεράματα της, να αρθρογραφεί στα Νέα του Μαργαριτίου προσφέροντας έτσι τεράστιο ιστορικό και πολιτιστικό έργο για τον τόπο της, τον οποίο στερήθηκε λόγω μετοίκησης.

Η κ. Τούλα Στεφανίδου-Μαλακάτα, είναι η μοναδική Μαργαριτιώτισσα, που με την εφράδια του λόγου της και την καλοσύνη της ψυχής της, αφηγείται τα δηνά που έπερασε η γενέτειρα της, χωρίς κραυγές και κακία, κατα-

λήγοντας: «...και μετά ήρθε ο πόλεμος και χάθηκαν όλα...»

Από τα λίγα βιβλία που έχουν εκτυπωθεί για το Μαργαρίτι, τα δυο βιβλία της Τούλας είναι τα καλύτερα γιατί με λεπτομέρειες και αδιάφευστα στοιχεία ενημερώνουν τον αναγνώστη για την κοινωνική ζωή της εποχής, τα ιστορικά ζητήματα, όπως η συνάντηση των ελλήνων και των τουρκαλβανών στο Ελευθέριο, (για το εάν οι μουσουλμάνοι θα μπορούσαν να παραμείνουν στην περιοχή, μετά τα όσα σε βάρος των ελλήνων διέπραξαν κλπ...)

Στο πρώτο της βιβλίο (Μαργαρίτι έκδοση 1989), η Τούλα μας αφηγείται τα όσα είχε ακούσει και όσα η ίδια έζησε στο Μαργαρίτι. Μας περιγράφει τους μαχαλάδες (γειτονιές) στο προπολεμικό Μαργαρίτι, το Σχολείο, το Διοικητήριο, τις εκκλησίες και τα τζαμιά, τις βρύσες και τα πηγάδια, το παζάρι (αγορά), για τη βρύση Μπάγιος και πότε φτιάχτηκε, για γάμους και πανηγύρια, τις παλιές οικογένειες, τις σχέσεις μεταξύ χριστιανών και μουσουλμάνων πριν και μετά τον πόλεμο, και πολλά άλλα ακόμη τα οποία κατέγραψε και διέσωσε.

Λένε, ότι όταν γράφεις, αποκαλύπτεις και τον εσωτερικό σου (κόσμο). Σας μεταφέρω ένα μικρό δείγμα της Μαργαριτιώτισσας Τούλας Στεφανίδου Μαλακάτα, από το βιβλίο της (ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ, έκδοση 1989, σελ. 125), όπου αποκαλύπτεται το μεγαλείο της ψυχής της και μας δίνει μαθήματα ανθρωπιάς!

«Το Γράμμα.

-Πατριώτη που γύρισες από την Αλβανία, μήπως έμαθες για την αδελφοποίησή μου; Τσάμια σαν κι εμάς από τα μέρη μας ήταν.

-Λυπάμαι τίποτα δεν ξέρω. Ύστερα από πολλά χρόνια.

-Πατριώτη εσύ που γύρισες λίγο πριν από την Αλβανία, μήπως έμαθες αν ζει η αδελφοποίησή μου; Ήταν λιγερόκορμη, καστανομάτα, όμορφη και μικροπαντρεμένη. Μοναχοκόρη ήτανε σε τέσσερα αδέρφια, είχε κορίτσι ακρόνητο και αμάθητη ήτανε στις δυσκολίες της ζωής. Μικρές σαν είμαστε στον υβόρο (αυλή) και στο γιούρτι γυρίζαμε και παίζαμε πεντόβολα, μέσα στη στέρνα την πλατιά τα κεφάλια μας σκύβαμε και φωνάζαμε για ν' ακούσουμε την ηχώ. Μια μπέσα μας ένωσε από τα πολύ παλιά χρόνια. Ή θρησκεία δεν μας χώριζε, οι εκκλησίες, τα τζαμιά, μας αδελφώνανε. Από τους προπαπούδες μας κι ακόμη μακρύτερα φιλία έδεσε τις δυο φαμίλιες.

Να τον άντεξε το δρόμο της προσφυγιάς;

-Νομίζω ναι, πως ζει.

Χαρά μεγάλη πήρε, αλλά περνούν τα χρόνια χωρίς ειδήσεις κι ολο την τρώει της αμφιβολίας η αγωνία. Κι ύστερα από σαράντα τόσα χρόνια, έρχεται ένα γράμμα από την Αλβανία, ευγενικό και πένθιμο από τον μεγάλο της αδελφό.

Ρωτάει για τους δικούς της πρώτα, ποιό ζουν, ποιό πεθάνανε κι ύστερα αραδιάζει τις συμφορές τους τις ατέλειωτες.

«Μόλις φύγαμε, πέθανε στο δρόμο, η αδελφοποίησή σου κι ήταν μονάχα είκοσι χρονών. Σε λίγο το κοριτσάκι της, κι αργότερα ο άνδρας της...».

Πέθανε κι ο πατέρας μας και η γιαγιά. Ατέλειωτες οι λύπες και τα δάκρυα πριν προλάβουμε να κουρνιαξουμε κάπου».

Θωμάς Γκίνης

Συνέχεια στο επόμενο τεύχος

¹ (Οι Πρόνιες και οι Ντιναίοι, ήταν οι δυο πιο πλούσιες μουσουλμανικές οικογένειες της Παραμυθιάς. Διέφυγαν στην Αλβανία το 1944, για να μην δικαστούν για τα εγκλήματα πολέμου που προξένησαν στην Θεσπρωτία στην περίοδο της τρισπόστατης Κατοχής 1940-44).

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Του Μάριου Μπίκα

ΤΣΙΑΜΙΚΑ

Τσιάμικα είναι ο τίτλος δημοσιεύματος της εφημερίδας «Φωνή της Ηπείρου» (αριθμός φύλλου 170, σελ. 1^η). Ο αρθρογράφος της αναφέρεται κυρίως στο θάνατο, στο χαρακτήρα και στην πολυετή κοινωνική δραστηριότητα του Μαργαριτιώτη Ιωάννου Τριανταφύλλου.

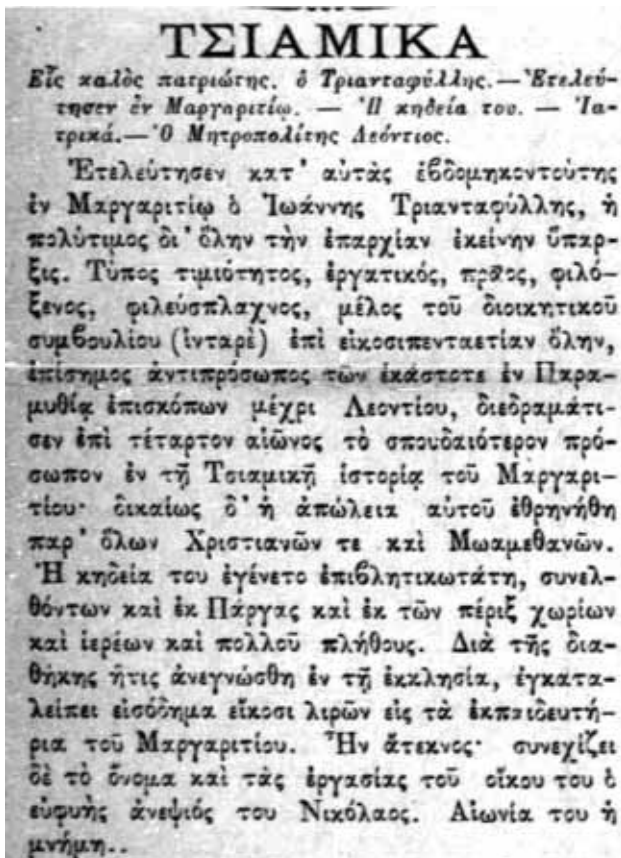

Κεντρικός δρόμος της αγοράς του Μαργαριτιού το 1928. Το οδόστρωμα - καλντερίμι - έχει στο μέσον του αύλακα, πλάτους μισού περίπου μέτρου και βάθους δέκα εκατ., χρησιμεύων, κυρίως, για τη συγκέντρωση των βρόχινων υδάτων.

Στο βάθος διακρίνεται το βουνό Γομάρα, στους πρόποδες του οποίου υπάρχει ο οικισμός Κένταλη με την εκκλησία της Παναγίας (πληροφ. Θωμάς Γκίνης).

(1) Η φωτογραφία ανήκει στο Σμυρνιώτη φωτογράφο, Γεώργιο Βαφιαδάκη (1900-1978). Σήμερα (2016) αντίγραφο της βρίσκεται στο αρχείο του Θωμά Γκίνη, ο οποίος και μου την έστειλε.

Φωνή της Ηπείρου, 12.01.1896, φύλλο 170, σελ. 1^η

(Ακολουθεί, σχεδόν, ολόκληρη η υπόλοιπη συνέχεια του δημοσιεύματος)

«Είχομεν ενταύθα κατ' αρχάς μεταβολήν ιατρικού καθεστώτος. Ο από δωδεκαετίας δημαρχιακός ιατρός κ. Νικολ. Οικονόμος διορισθείς ως τοιούτος εν Μαργαριτίω κα μη δεχθείς, επαύθη. Αντικατέστησε δ' αυτόν ενταύθα ο κ. Βασίλ. Τζίβας¹, ο υποκινήσας, ως λέγεται, ταύτα πάντα.

1. σ.σ. Ο γιατρός Βασίλειος Τζίβας ήταν γιος του Θεόδωρου Τζίβα που καταγόταν από το Φοινίκι των Φιλιππών. Ο Θεόδωρος Τζίβας μετοίκησε στην Κωνσταντινούπολη, όπου και ευπόρησε. Στη συνέχεια εγκαταστάθηκε στις Φιλιππές, ασχοληθείς με το εμπόριο. Απεβίωσε στη γενέτειρά του Φοινίκι, την 09.08.1896. Στην εξόδιο Ακολουθία του χοροστάτησε ο Μητροπολίτης Παραμυθιάς Κων/νος Μικρούλης.

Αναχώρησε τέλος εκ Παραμυθιάς ο Λεόντιος, μεταβαίνων εις τα Πατριαρχεία, άτινα πληροφορηθέντα τι διέπραξε, μάλιστα τελευταίως, επανειλημμένως προσεκάλεσαν δια τηλεγραφημάτων αυτόν εκεί. Ως μανθάνομεν όμως, μένων εν Ιωαννίνους εισέτι, προσηγοιούμενος τον ασθενή, πράγματι δε ίνα καρποφορήσων αι συστάσεις του αι γενόμεναι από τε τον Βαλή και άλλους, ίνα επιστρέψει και μη μεταβεί όλως εκείσε ...»

Σχετικά με τον Επίσκοπο Λεόντιο² και την Επισκοπή Παραμυθιάς:

α. Ο Λεόντιος κατά κόσμο Ελευθεριάδης, καταγόταν από το Κίτρος ή από τα Γιάννενα. Υπηρέτησε ως επίσκοπος στην Επισκοπή Παραμυθιάς από το 1893 ως τα τέλη του 1895 και ως αναπληρωτής του Μητροπολίτη της Παραμυθιάς από την 1^η Γενάρη του 1896 ως την 3^η Απρίλη του ίδιου έτους. Σύμφωνα, όμως, με το παραπάνω δημοσίευμα της Φωνής της Ηπείρου, αλλά και με άλλα, δεν ανταποκρίθηκε, ως έπρεπε, στις ανάγκες των δύσκολων εκείνων καιρών.

β. Η επισκοπή της Παραμυθιάς ιδρύθηκε το 1785. Υπαγόταν στη Μητρόπολη των Ιωαννίνων. Περιλάμβανε τις επαρχίες Παραμυθιάς, Πάργας, Μαργαριτίου, Φιλιππών και μέρος της επαρχίας του Δέλβινου.

γ. Η Μητρόπολη της Παραμυθιάς δημιουργήθηκε το 1896, όταν στον πατριαρχικό θρόνο της Κωνσταντινουπόλεως ανέβηκε ο εκ του χωριού Πλεσεβίτσα των Φιλιππών, Άνθιμος³ Ζ'. Ως Μητρόπολη περιλάμβανε τις επαρχίες της Παραμυθιάς, της Πάργας, του Μαργαριτιού, των Φιλιππών και ορισμένα χωριά του Νομού των Ιωαννίνων. Ο πρώτος Μητροπολίτης της ήταν ο Κωνσταντίνος Μικρούλης, καταγόμενος από το χωριό Τσαμαντά των Φιλιππών. Ο Κωνσταντίνος Μικρούλης ενε-θρονίσθη στην Παραμυθιά τη Μεγάλη Πέμπτη, 03.04.1896.

Οι οικογένειες⁴ που εγκαταστάθηκαν στο Μαργαρίτι πριν το 1913

Στο Μαργαρίτι την εποχή της Τουρκοκρατίας, πριν της απελευθέρωσής του την 24.02.1913, βρήκαν καταφύγιο πολλές ελληνικές οικογένειες, κυρίως από την Ήπειρο. Οι οικογένειες αυτές ενσωματώθηκαν στην κοινωνία του Μαργαριτιού. Δημιούργησαν παρουσία. Αγωνίστηκαν εναντίον των Μουσουλμάνων Τσάμηδων και των κατοχικών δυνάμεων και συνέβαλαν στην ανάπτυξη και στην πρόοδο.

Προφορικές μαρτυρίες για την οικογένεια Ιωάννη Τριανταφύλλου:

(Όλες οι παρακάτω μαρτυρίες είναι διασκευασμένες κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην αλλοιώνεται το πραγματικό τους νόημα)

- Δημήτριος Μάτης (Μαργαρίτι)

«Η οικογένεια του Γιάννη Τριανταφύλλου καταγόταν από τις Καλαρρύτες. Πότε ακριβώς εγκαταστάθηκε στο Μαργαρίτι δεν είναι γνωστό. Ως προς τον

2. α. Σπύρου Μουσελίμη: «Ιστορικοί περίπατοι ανά τη Θεσπρωτία», Θεσσαλονίκη 1976, σελ. 65, αρ. 19: «Λεόντιος Ελευθεριάδης από τα Γιάννενα ...1893. Επί των ημερών του (1895) και επί πατριάρχου Άνθιμου Ζ'. η επισκοπή Παραμυθιάς προάγεται σε μητρόπολη»

β. Βασίλη Κραψίτη: «Η ιστορία της Παραμυθιάς», Αθήνα 1991:

Σελ.134: «15) Λεόντιος (1893-1895), ο από Κίτρος».

Σελ. 135.: «1) Λεόντιος (1895-1896). Ο τελευταίος Επίσκοπος Παραμυθιάς Λεόντιος υπηρέτησε μέχρι το 1896 ως Μητροπολίτης (σ.σ. ως επίσκοπος) Παραμυθιάς».

3. Ο πατριάρχης Άνθιμος Ζ', κατά κόσμο Άγγελος Τσάτσος, γεννήθηκε μεταξύ των ετών 1827 - 1832 στο χωριό Πλεσεβίτσα (σήμερα πλαίσιο) των Φιλιππών. Από-φοίτησε από τη Ζωσιμαία Σχολή των Ιωαννίνων και τη Θεολογική Σχολή Χάλκης. Το 1869 εξελέγη επίσκοπος στην επισκοπή Παραμυθιάς. Το 1895 διαδέχθηκε στον πατριαρχικό θρόνο της Κωνσταντινουπόλεως τον παραιτηθέντα πατριάρχη Νεόφυτο. Το 1896 προήγαγε την επισκοπή της Παραμυθιάς σε Μητρόπολη. Το 1897 αναγκάστηκε να παραιτηθεί του πατριαρχικού θρόνου, επειδή απώλεσε την εμπιστοσύνη της Ιεράς Συνόδου. Απεβίωσε το 1913 στη νήσο Αντιγόνη (τουρκιστί Burgazadası) της Κωνσταντινούπολης.

Από την Πλεσεβίτσα είχαν την καταγωγή, εκτός από τον πατριάρχη Άνθιμο Ζ', η Βασιλική Κονταξή, γνωστή ως κυρά Βασιλική, σύζυγος του Αλή Πασά, και ο αρχαιο-λόγος Δημήτριος Ευαγγελίδης (1888-1959)

4. Τούλας Στεφανίδου - Μαλακάτα: «Μαργαρίτι Γενέθλια Γη», Αθήνα 2000, σελ. 12 -13

Ιωάννη Τριανταφύλλου, από ό,τι έχω ακούσει από συζητήσεις γερόντων του Μαργαριτιού, ήταν δραστήριος, κοινωνικός, πολύ θρήσκος και είχε μεγάλη περιουσία. Όταν πέθανε, με διαθήκη η περιουσία του περιήλθε στην εκκλησία. Δεν άφησε απογόνους. Στο Μαργαρίτι τον φώναζαν και Μπόρμπολο (σαλίγκαρος). Σήμερα (2016) το επώνυμο Τριανταφύλλου δεν υπάρχει στην πόλη μας».

- Δημήτριος Κακκούρης (Μαργαρίτι)

«Ο Γιάννης Τριανταφύλλου καταγόταν από τις Καλαρρύτες. Στο Μαργαρίτι ήρθε μετά το 1850. Για πολλά χρόνια υπηρέτησε ως επίτροπος στην εκκλησία του Μαργαριτιού. Ήταν πολύ μορφωμένος. Η μάνα του δάσκαλος Περικλή Κακκούρη, ο οποίος εκτελέστηκε μαζί με τους Σαράντα Εννιά (49) Πρόκριτους της Παραμυθιάς, ήταν πρώτη του ξαδέρφη. Ο Γιάννης Τριανταφύλλου απεβίωσε και ετάφη στο Μαργαρίτι. Με διαθήκη άφησε όλη του την περιουσία στην Εκκλησία».

- Ντούση Γαρυφαλλιά (Ληξιαρχος της Δημοτικής Ενότητας Μαργαριτιού):

«Στο Μαργαρίτι είχαν έρθει κατά τον καιρό της Τουρκοκρατίας πολλοί από τα χωριά της Βορείου Ηπείρου και των Ιωαννίνων. Όλοι ήταν προκομμένοι. Στο κέντρο του Μαργαριτιού είχαν μαγαζιά και σπίτια. Αργότερα πολλοί απ' αυτούς τα πούλησαν και έφυγαν.

Σχετικά με την οικογένεια Τριανταφύλλου, δεν υπάρχει κανένα στοιχείο στο Ληξιαρχείο του Μαργαριτιού».

- Ευάγγελος Τόκας, γεννημένος στη Σαμονίβα του Σουλίου, ζει στο Μαργαρίτι από ηλικίας οκτώ (8) ετών:

«Το Γιάννη Τριανταφύλλου τον ονόμαζαν και Μπόρμπολο, επειδή είχε στην πλάτη του μεγάλη καμπούρα, που έμοιαζε με μπόρμπολο (σαλίγκαρο). Στο Μαργαρίτι είχε σπίτια, οικόπεδα και άλλη ακίνητη περιουσία. Με διαθήκη τα άφησε όλα στην εκκλησία. Η εκκλησία στα επόμενα χρόνια τα πούλησε ή τα έβγαλε στη δημοπρασία. Το σπίτι του, που ήταν ακριβώς δίπλα στο δικό μας, το πήρε μετά από δημοπρασία της εκκλησίας, ο παπά-Κώστας Κολιούσης από το Βερενίκι.

Ο πατέρας μου, ο Νίκος Τόκας, αγόρασε το 1946 το σπίτι του Νίκου⁵ Τριανταφύλλου, από τη γυναίκα του την Ασημίνα. Ο Νίκος μέχρι το θάνατό του υπηρέτησε ως γραμματέας στο Δήμο - Κοινότητα του Μαργαριτιού. Δεν τεκνοποίησε. Πέθανε περίπου το 1935».

- Ο Θωμάς Γκίνης, Μαργαριτιώτης, σήμερα (2016) ζει στη Γερμανία:

«Ο Γιάννης ο Τριανταφύλλου είχε στο Μαργαρίτι μεγάλη ακίνητη περιουσία. Την περιουσία αυτή κληροδότησε, μετά το θάνατό του, στην εκκλησία της Παναγίας, τη μοναδική τότε στο Μαργαρίτι εκκλησί. Στα χρόνια που ακολούθησαν οι διάφορες εκκλησιαστικές επιτροπές εκποίησαν την περιουσία του και με τα χρήματα πραγματοποίησαν διάφορα έργα στην Παναγία, αλλά και έκτισαν και την εκκλησία του Αγίου Βασιλείου.

Σύμφωνα με διασταυρωμένες προφορικές πληροφορίες, ορισμένα από τα ακίνητα του Γιάννη Τριανταφύλλου που άφησε στην εκκλησία, ήταν:

1. Το δικό του το σπίτι.
2. Το ραφείο του Σωτήρη Ζορμπαλά.
3. Το Παρθεναγωγείο

Εξαιτίας των δωρεών αυτών, συγκαταλέγεται στους Ηπειρώτες ευεργέτες.

Ο Γιάννης Τριανταφύλλου, σύμφωνα με την αναγραφόμενη ημερομηνία, που σώζεται στο σταυρό του τάφου του, ευρισκομένου στο νεκροταφείο της Παναγίας του Μαργαριτιού, απεβίωσε την **08.12.1895** (σ.σ. βλ. π. κ. φωτ. 2)».

Συνέχεια στη σελ. 5

5. Σύμφωνα: α. Με το δημοσίευμα της Φωνής της Ηπείρου ό.α.: «... συνεχίζει δε το όνομα και τας εργασίας του οίκου του, ο ευφυής ανεψιός του Νικόλαος» (δεν αναφέρει το επώνυμο). β. Με τη μαρτυρία του Ευάγγελου Τόκα ό. α.: «Ο πατέρας μου αγόρασε το 1946 το σπίτι του Νίκου Τριανταφύλλου...». Ο Νικόλαος Τριανταφύλλου ήταν ανιψιός του Ιωάννη Τριανταφύλλου από αδελφό.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Συνέχεια από σελ. 4

Γραπτές μαρτυρίες:

- Τούλας Στεφανίδου: «Μαργαρίτι», Αθήνα 1989, εκδόσεις Σοκόλη, σελ. 50 - 51:

«... Η κάμαρα του Μπόρμπολου (σ.σ. του Γιάννη Τριανταφύλλου) ήταν είσοδος σπιτιών που έκλεινε με πολύ μεγάλη δίφυλλη πόρτα. Περνώντας τα χρόνια, τα σπίτια γκρεμίστηκαν, έπεσαν, ισοπεδώθηκε το μέρος, τα φύλλα της πόρτας χάθηκαν, δεν ξανάκλεισε και σιγά σιγά έγινε πέραςμα. Είναι τρομερό πόσο γρήγορα αλλάζουν μορφή, χάνονται και τα άψυχα ...»

Μπροστά στην κάμαρα του Μπόρμπολου διασταυρώνονταν οι δρόμοι. Στο σταυροδρόμι αυτό συνηθίζονταν, όταν σε μια οικογένεια δε ζούσαν τα παιδιά, να ρίχνουν το νεογέννητο για να ζήσει. Και συγχρόνως τα βαφτίζανε με το όνομα Σταμάτης ή Σταματούλα, αν ήταν κορίτσι, για να σταματήσει ο θάνατος.

Της έλεγε η θεία Θοδώρα πως είχαν ρίξει ένα μωρό καλοφασκιωμένο τα ξημερώματα σ' αυτό το σταυροδρόμι και περιμένανε ποιος θα το σηκώσει, ποιος θα το πάρει στην αγκαλιά του που θα ήταν ο νονός. Ένας σκύλος το πλησίασε και με αγωνία έτρεξε να το διώξει. Ο Τούρκος γαλατάς, που πέρασε, έφτυσε, γύρισε αλλού το πρόσωπό του και τάχυνε το βήμα του.

Σε λίγο περνάει η περίπολος.

Στο Μαργαρίτι υπήρχε στρατός τότε. Ο τελευταίος φαντάρος έσκυψε, σήκωσε το μωρό και τότε η θεία Θοδώρα, που παραφύλαγε κρυμμένη, φανερώθηκε και ευχήθηκε: «Να σου ζήσει νουνέ το παιδί».

Του κάνανε σκουλαρίκια από ασήμι από εφτά Μαρίες και το τάξανε στον Άγιο Σπυρίδωνα. Και έζησε και μεγάλωσε, μεγάλωσε η οικογένεια με πολλά παιδιά...»

- Βασίλη Κραψίτη: «Ιστορία του Μαργαριτίου», Αθήνα 1992:

Σελ. 71: «Κατά τον ΙΘ΄ αιώνα μέχρι και το 1913 (περίοδος Τουρκοκρατίας), παρατηρήθηκε εγκατάσταση χριστιανικών οικογενειών στο Μαργαρίτι, προερχομένων από περιοχές της ενιαίας Ηπείρου. Συγκεκριμένα: Από τη Βόρεια Ήπειρο, ιδιαίτερα από το Λάμπροβο, οι οικογένειες των: Κ. Ν. Βέη, Απόστ. Κοσμά, Λουκά Κ. Σταύρου, Ι.Δ. Μάντη, του Σούλη, του Μάτη κ.ά. Από τα Δερβίζαινα: Ο ιατρός Χρ. Θ. Ρώσσης. Από τα ορεινά χωριά της Πίνδου οι οικογένειες: Από τις Καλαρρύτες Μπακαγιάννη και Τριανταφύλλου και από το Μέτσοβο οι οικογένειες Κουτσάφτη και Παπαδιαμάντη. Από τη Βήσσανη οι οικογένειες Στεφανίδη. Από τα Ιωάννινα (Βλ. εφημ. «Τα Νέα του Μαργαριτίου», επιστολή της 07.04.1988 του Ανδρέα Πάκου) η οικογένεια Πάκου. Από τη Μουργάνα (Βαβούρι) οι οικογένειες Γάτου και Κοκόση».

Σελ. 78: «Στο Μαργαρίτι συστήθηκε το 1870 Ελληνικό Σχολείο με τη μέριμνα της Επισκοπής Παραμυθιάς. Για τη λειτουργία και διατήρησή του πρόσφερε ετήσια το ποσό των πεντακοσίων (500) γροσίων, ο από το Μαργαρίτι καταγόμενος (και μόνιμος κάτοικός του) Ιωάννης Τριανταφύλλου».

Ο επιτύμβιος σταυρός με το ανάγλυφο επίγραμμα:

«ΑΠΕΒΙΩΣΕ ΤΗ 8^η ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1895 ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΟΥ»

(2) Τη φωτογραφία μου την έστειλε ο Θωμάς Γκίνης.

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΠΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΑΝ ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 1936-37 ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

Συνέχεια από σελ. 1

Νηπιαγωγός: Μαρία Κωνσταντινίδου εκ Μικράς Ασίας, ετών 26, άγαμος, υγιής. Πτυχιούχος Διδασκαλείου Φιλιατών με διετή υπηρεσίαν και βαθμόν Γραφέως Α΄ τάξεως. Είναι τακτική εις το έργον της, χάρις δε εις τας επιμόνους προσπάθειάς της κατώρθωσε να εξασφαλίσει και την φοίτησιν των θηλέων. Κατά την διδασκαλία το ύφος της είναι ζωηρόν, η δε προς τους μαθητάς συμπεριφορά προσηνής. Εδίδαξε λεκτικές ασκήσεις εις τα νήπια του Α΄ τμήματος, ενώ εις το Β΄ έγγραφον επί του αβακίου των τας πρωινάς ασχολίας των.

Συμπέρασμα: Η Νηπιαγωγός Μαρία Κωνσταντινίδου εργάζεται επιμελώς εν τω Νηπιαγωγείω της. Κατέχει την μόρφωσιν του επαγγέλματός της. Διδακτικώς και Διοικητικώς είναι επαρκής με καλήν κοινωνικήν εμφάνισιν, ουχί όμως και δράσιν.

2. ΜΟΝΟΤΑΞΙΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΡΤΕΡΙΟΥ

Ημέρα Επιθεωρήσεως 3 Μαρτίου 1937. Επιθεωρητής: Θ. Φωτεινόπουλος.

Διδακτήριον: Το αυτό.

Έπιπλα: Κατά το τρέχον έτος παρηγγέλησαν δια κρατικής αρωγής 24 μονόεδρα καθίσματα και 3 τράπεζαι, μία τράπεζα, δύο καθίσματα, άτινα παραλαμβάνονται κατ' αυτάς. Το σχολείον επρομηθεύθη επίσης Σημαίαν και εικόνας της Α.Μ του Βασιλέως και του Κ. Προέδρου της Κυβερνήσεως.

Εις τα εποπτικά μέσα προσετέθησαν 4 άδειοι χάρται αντί των εξαφανισθέντων δύο πεπαλαιωμένων τοιούτων.

Χειροτεχνικάί εργασίαι δεν εδιδάχθησαν.

Σχολικός κήπος δεν εκαλλιεργήθη ελλείψει χώρου. Εντός δοχείων εκαλλιεργήθησαν άνθη τινά.

Το σχολείον και τα εν αυτώ διατηρούνται καθαρά και με τάξιν. Τα υπηρεσιακά βιβλία ωσαύτως τηρούνται κανονικώς.

Μαθηταί:

	Τάξις Εγγεγραμμένοι			Παρόντες κατά την Επιθεώρησιν		
	άρρ.	θηλ.	σύνολον	άρρ.	θήλ.	σύνολον
Α΄	5	6	11	5	6	11
Β΄	0	0	0	0	0	0
Γ΄	3	2	5	3	2	5
Δ΄	3	0	3	3	0	3
Ε΄	2	1	3	1	1	2
ΣΤ΄	1	1	2	1	1	2
Σύνολον	14	10	24	13	10	23

Είναι κατά το πλείστον Ελληνόπαιδες. Εσχάτως ήρχισαν φοιτώσαι και Μουσουλμανίδες της κοινότητος Μαζαρακιάς. Είναι υγιείς, ολίγον ακάθαρτοι. Κατά την διάρκειαν των μαθημάτων κάθηνται ήσυχοι, εις βαθμόν δηλούντα ότι η πνευματική ενέργεια, ην καταβάλλουν κατ' αυτό είναι λίαν περιωρισμένη. Αντιθέτως, εις την αυλήν και το ύπαιθρον, παρουσιάζονται ζωηροί.

Διδάσκαλος: Βασίλειος Τσαπατώρης εκ Αग्रινίου ετών 33, έγγαμος μετά τέκνων, υγιής. Απόφοιτος Ιερατικής Σχολής με 7ετή υπηρεσίαν και βαθμόν Γραμματέως Β΄ τάξεως. Ο διδάσκαλος ούτος διατελεί υπό μετάθεσιν αναμένων τον αντικαταστάτην του αν αναμονή της ημέρας αναχωρήσεώς του.

Εύρομεν αυτόν εις το ύπαιθρον μετά των μαθητών του. Είχον εξέλθει εις διδακτικήν εκδρομήν, καθ' ην επρόκειτο να διδάξη Πατριδογνωσίαν και περί του κάτωθεν του χωρίου των μαθητών εκτεινόμενης κοιλάδος της Μαζαρακιάς. Οι μαθηταί των ανωτέρω τάξεων αφέθησαν ελεύθεροι όπως επιδοθώσιν εις τας παιδιάς, ενώ ο διδάσκαλος παραλαβών τους της Α΄ και Β΄ τάξεως ανήλθεν επί λόφου τινός οπόθεν επεσκόπησε το υπό διδασκαλίαν Πατριδογνωστικόν στοιχείον και επέστησε την προσοχήν των μαθητών του επί των διαφορών ση-

μείων αυτού. Ακολουθως κατά παράκλησιν ημών, συνεχίσθη η διδασκαλία, καθ' ην εξετέθησαν τα όρια της κοιλάδος, η θέσις της, αι εν αυτή καλλιέργειαι και έληξε το μάθημα.

Εξετάσαντες ακολουθως τους μαθητάς εύρομεν επίδοσιν οπωσοούν ικανοποιητικήν. Οι μαθηταί είχον εκτελέσει προόδους τινάς εις την ανάγνωσιν και κατείχον επαρκείς ιστορικός γνώσεις. Εις την Γεωγραφίαν περιέπιπτον εις σύγχισιν κατά την ανάγνωσιν του Χάρτου και την διάκρισιν των διαφορών γεωγραφικών στοιχείων.

Συμπέρασμα: Ο διδάσκαλος Βασίλειος Τσαπατώρης είναι συμπαθής εργάτης του Λαϊκού Σχολείου. Κατέχει την διδακτέαν ύλην, δύναται δε να θεωρηθή διδακτικώς και διοικητικώς επαρκής με καλήν κοινωνικήν εμφάνισιν. Κοινωνικήν δράσιν δεν επεδείξατο ενταύθα.

3. ΜΟΝΟΤΑΞΙΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΤΑΒΟΘΡΑΣ

Ημέρα Επιθεωρήσεως 4 Μαρτίου 1937.

Διαδακτήριον: κ.λ.π τα αυτά.

Κατά το τρέχον έτος εγένετο περίφραξις του σχολικού γηπέδου δια συρματοπλέγματος και κατασκευή μιας εξωθύρας εις τον φράκτην τούτον. Απομένουσι προς κατασκευήν τα αποχωρητήρια του σχολείου, ων έχει τούτο μεγάλην ανάγκην.

Έπιπλα: κ.λ.π. τα αυτά, πλην των εικόνων της Α.Μ του Βασιλιά και του Κ. Προέδρου της Κυβερνήσεως.

Εποπτικά μέσα ωσαύτως. Εάν εξαιρέση τις τους ακαλαισθήτους και ημιμαυρισμένους χάρτας του π, ε, οίτινες αφηρέθησαν ουδαμία μεταβολή επήλθε εις τον εποπτικών μέσων εφοδιασμόν του σχολείου.

Εκ των χειροτεχνικών εργασιών διδάσκονται η καρτοκολλητική.

Σχολικός κήπος εκαλλιεργήθη. Το διδακτήριον διατηρείτε καθαρόν. Η σάρωσις γίνεται εκ επεριοτροπήσ υπό των μαθητών.

Μαθηταί:

	Τάξις Εγγεγραμμένοι			Παρόντες κατά την Επιθεώρησιν		
	άρρ.	θηλ.	σύνολον	άρρ.	θήλ.	σύνολον
Α΄	7	0	7	7	0	7
Β΄	6	0	6	6	0	6
Γ΄	6	0	6	6	0	6
Δ΄	4	0	4	4	0	4
Ε΄	10	0	10	9	0	9
ΣΤ΄	1	0	1	1	0	1
Σύνολον	34	0	34	30	0	30

Είναι υγιείς και καθαροί. Είναι άπαντες άρρενες, δεδομένου ότι τα θήλεα δεν εφοίτουν μέχρι τούδε. Ήδη άρχισαν φοιτώντα εις το Νηπιαγωγείο προς εκμάθησιν της γλώσσης. Κάθηνται ήσυχοι επί τω θρανίων εργαζόμενοι σιωπηλώς και συμμετέχουν ησυχως εις το μάθημα. Εις την διατύπωσιν ερωτήσεων δεν είναι εθισμένοι.

Διδάσκαλος: Περικλής Κακούρης εκ Μαργαριτίου, ετών 31, έγγαμος, υγιής πτυχιούχος τριταξίου Διδασκαλείου Ιωαννίνων με 9 ετή υπηρεσίαν και βαθμόν γραμματέως Β.

Εδίδαξεν Ελληνικά εις την Ε΄ και Στ΄ τάξιν. Εν τη αρχή εγράφη εις τον πίνακα ορθογραφία και εγένετο διόρθωσις των σφαλμάτων. Κατόπιν δι ερωτήσεων απεδόθη το νόημα του παιαίου κεφαλαίου. Αναγιγνώσεται κατόπιν τμήμα τι του νέου υπ' ενός μαθητού και ζητείται υπ' αυτού η απόδοσις του νοήματος τη βοθηεία του διδασκάλου. Αι άγνωστοι λέξεις ανεκαλύπτοντο υπό του διδασκάλου, όστις εζητεί την εξήγησιν των.

Συμπέρασμα: Ο διδάσκαλος Περικλής Κακούρης είναι κάτοχος της ύλης. Διδακτικώς και Διοικητικώς επαρκής.

Χρήστος Στεφ. Ευαγγέλου

Η Νίκη Κάτσιου και ο Ντίος Μπόλωση

ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

Θα ήθελα εκ μέρους του προσωπικού του Κέντρου Υγείας Μαργαριτίου να ευχαριστήσω τον Διευθύνοντα Σύμβουλο του ΟΛΗΓ κ. Ανδρέα Νταή, για την άμεση ανταπόκριση του στην ανάγκη μας για αναλώσιμα υλικά. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστησω τον κ. Μπόλωση Ντίνο που πάντοτε πρωτοστατεί σε οποιαδήποτε πρωτοβουλία αφορά στην καλύτερη λειτουργία μας.

Ευχαριστούμε Ανδρέα και επ' ευκαιρία καλή και δημιουργική θητεία.

Η συντονίστρια του ΚΥΜ
ΝΙΚΗ ΚΑΤΣΙΟΥ

25-5-2016 Μνήμη της 3ης Ευρέσεως της Τιμίας Κεφαλής του Προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Μαργαριτίου μαζί με όλο το χωριό έκαναν και φέτος το παραδοσιακό πανηγύρι στο ξωκκλήσι του Αη Γιάννη στο Γερακάρι στις 25 Μαΐου. Αρτοκλασία, και στη συνέχεια η παραδοσιακή μουσική, ο κόσμος, φαγητό και ποτό, στο φυσικό περιβάλλον του Αη Γιάννη, συνέθεσαν το σκηνικό του παραδοσιακού γλεντιού που ακολουθεί την λειτουργία για τον εορτασμό του Αγίου εδώ και πάρα πολλά χρόνια.

Το βράδυ της 24ης στην πάνω πλατεία, ο Θωμάς Νικολάου ετοίμασε το βραστό και όσοι παρευρέθησαν απόλαυσαν μετά μουσικής την διαδικασία. Ελπίζουμε να καθιερωθεί!

Πολλές ευχαριστίες εκ μέρους του Πολιτιστικού Συλλόγου για τις προσφορές και τις κάθε είδους συμμετοχές όλων των συγχωριανών μας, χωρίς τις οποίες η εκδήλωση δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί.

Και του χρόνου!!!

Η εκκλησία του Αγίου Ιωάννου στο παμπάλαιο χωριό, το Γερακάρι, κτίστηκε γύρω στα 1650 μ.Χ. Σύμφωνα με μαρτυρίες των παλαιότερων ο Αη

Γιάννης κτίστηκε επάνω στο βράχο διότι εκεί είχαν βρει μια εικόνα του Αγίου. Οι κάτοικοι πήραν την εικόνα και την τοποθέτησαν στην εκκλησία του Ελευθερίου. Μετά από λίγες ημέρες η εικόνα ξαναβρέθηκε επάνω στον βράχο. Τότε οι πιστοί αποφάσισαν να χτίσουν την εκκλησία εκεί που πρωτοβρέθηκε.

Γραφικό εκκλησάκι, τοπίο ειδυλλιακό, χώρος απεριόριστος, μήπως θα μπορούσε να αξιοποιηθεί από την εκκλησία στο θρησκευτικό κομμάτι και από ιδιώτες για εκδηλώσεις, γάμους, βαπτίσεις κ.λπ.;

Κρίμα τόσα στρέμματα που μπορούν να παράγουν πλούτο να μένουν ανεκμετάλλετα.

Πολιτιστικός Σύλλογος Μαργαριτίου

ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΖΙΤΣΑΙΑ

Στην τελευταία σελίδα της εφημερίδας δημοσιεύει ο Ηλίας Κάλλης ένα ποίημα της Χρυσάνθης Ζιτσαία αφιερωμένο στον Κοσμά τον Αιτωλό, με την ευκαιρία της εορτής στις 24 Αυγούστου. Σκεφτήκαμε, λοιπόν, να μην αρκестούμε μόνο στο ποίημα, αλλά να παρουσιάσουμε και την ηπειρώτισσα ποιήτρια Χρυσάνθη Ζιτσαία, που το έγραψε και να την κάνουμε γνωστή και σε όσους δεν έχουν τη δυνατότητα και το χρόνο να γνωρίσουν τους λογοτέχνες μας. Μάλιστα θα καθιερώσουμε λογοτεχνική σελίδα ξεκινώντας από τους Ηπειρώτες.

Η Χρυσάνθη Ζιτσαία (φιλολογικό ψευδώνυμο της Χρυσάνθης Λάμπρου Οικονομίδου, το γένος Ζέρβα), γεννήθηκε στο Πρίντζι της Ιταλίας το 1902, μεγάλωσε όμως στο χωριό των γονιών της, τη Ζίτσα. Τελείωσε το σχολαρχείο και παντρεύτηκε μικρή τον Κύπριο γεωπόνο Λάμπρο Οικονομίδα. Τα πρώτα χρόνια του γάμου βίου της στα Γιάννενα και το Βόλο, όπου και εξέδωσε την πρώτη ποιητική συλλογή της «Μενεξεδένια δειλινά». Από το 1930 εγκαταστάθηκε μόνιμα στη Θεσσαλονίκη, όπου και έζησε τα υπόλοιπα της χρόνια, ως τον Ιούλιο του 1995. Στη Θεσσαλονίκη η Ζιτσαία υπήρξε δραστήριο μέλος της λογοτεχνικής αλλά και της κοινωνικής ζωής της πόλης. Στα λογοτεχνικά δρώμενα τη συναντούμε κυρίως στον κύκλο του περιοδικού «Μορφές», τόσο στη μεσοπολεμική, όσο και στη μεταπολεμική του περίοδο, ενώ εκδίδει και τα πρώτα της βιβλία τότε, εισπράττοντας την επίνευση της κριτικής. Ήταν ιδρυτικό μέλος της Εταιρίας Λογοτεχνών Θεσσαλονίκης. Υπήρξε επίσης ιδρυτικό μέλος και του Παραρτήματος του Συνδέσμου Ελλήνων Λογοτεχνών Θεσσαλονίκης (1954), ιδρυτικό μέλος του Λυκείου Ελληνίδων Θεσσαλονίκης, της Μακεδονικής Φιλοεκπαιδευτικής Εταιρείας, του Συλλόγου Διανοουμένων Γυναικών, της Πανελλαδικής Ένωσης Γυναικών και του Συνδέσμου Φιλίας Ελλάς-Κύπρος, του οποίου μάλιστα χρημάτισε πρόεδρος για δεκάξι ολόκληρα χρόνια. Εκτός όμως από την Κύπρο πρόσφερε πολύ μεγάλο μέρος του εαυτού της στα ηπειρωτικά θέματα και προβλήματα. Συνεργάστηκε με το περιοδικό «Ηπειρωτική Εστία».

Ο Κωστής Παλαμής, προλογίζοντας το πρώτο βιβλίο των στίχων της, διαπιστώνει «ποιητική ευαισθησία σημαντική». Τα ποιήματά της γράφει, «είναι στο σύνολό τους ευτυχισμένα, ανάλογα στην έκφραση, πλούσια σε εικόνες, με στίχο άνετο, κανονικό, και μέτρα που υπηρετούν τη λυρική διάθεση. Στην ποιήτρια φυσική του ρυθμού η αντίληψη. Και το σημαντικότερο, τα ποιήματα αυτά έχουν πνοή».

Η Ζιτσαία διαθέτει μία έμφυτη προδιάθεση και τραγουδάει ένα τραγούδι εύκολο, χαρούμενο, αμέριμνο, με ζωγραφική τάση, κινημένη από τις νοσταλγίες, αναμνήσεις και όνειρα, κάτω από τα οποία μαντεύεις συχνά την αδιόρατη θλίψη. Βλέπει τη ζωή «γκυκοπένθιμη», έγραφε ο Κλέων Παράσχος. «Το αίσθημα του αυτό του γλυκού πόνου δεν είναι απλή επιτηδευμένη εκδήλωση αλλά πραγματικό αίσθημα και τόσο φυσικό, που εξυψώνει, γιατί το νιώθει καθένας μας εντός του και το βλέπει γύρω του». Ωριμότερη από βιβλίο σε βιβλίο της, και με την αστείρευτη πάντα ευφορία διαθέσεων, η Ζιτσαία αποδίδει τους κελαϊδισμούς μιας ευφροσύνης έξαρσης, στην οποία συγκεράζει τον πλούτο μιας δοκιμασμένης ψυχής. Τρυφερή, ευσυγκίνητη και ευαίσθητη, καταφέρνει να ζυμώσει στο κλίμα της ακόμη και θέματα που γι' άλλον θα παρέμεναν μόνο κραυγές. Αντιγράφω και ένα χαρακτηριστικό μικρό ποίημά της με τον τίτλο: «Αισιοδοξία»: Και τούτο το βουνό θα τ' ανεβώ/και το ποτάμι αυτό θα περάσω,/μ' ολόρθη την ψυχή μου θα διαβώ/ και πάλι σ' ένα ξέφωτο θα φτάσω./Κάπου με περιμένει φως γλυκό,/ για μένα κάπου ανθίζει ένα λουλούδι/και της Αγάπης το άγαρρο μυστικό / το παναρμόνιο πλέκει μου τραγούδι...

[Ανθολογία μ. Περάνθη-τόμος 4]

Χρήστος Στεφ. Ευαγγέλου

ΑΣΥΡΜΑΤΟ ΔΙΚΤΥΟ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑΣ

Ο Δήμος Ηγουμενίτσας αξιοποιώντας τις Νέες Τεχνολογίες Πληροφορικής και Επικοινωνιών, προσφέρει σύγχρονες και λειτουργικές υπηρεσίες στους δημότες του.

Η εγκατάσταση ενός ασύρματου δικτύου που παρέχει υπηρεσίες ελεύθερης πρόσβασης στο διαδίκτυο στους χιλιάδες κατοίκους και επισκέπτες του Δήμου Ηγουμενίτσας είναι πλέον πραγματικότητα.

Τα σημεία όπου μπορεί κανείς να έχει ελεύθερη πρόσβαση στο διαδίκτυο είναι τα παρακάτω:

- Πλατεία Δημαρχείου Ηγουμενίτσας
- Κεντρική Πλατεία Μαργαριτίου
- Κεντρική Πλατεία Πέρδικας
- Κεντρική Πλατεία Νέας Σελεύκειας
- Παραλιακή Πλατεία Πλαταριάς
- Παραλιακή Πλατεία Συβότων

Συνεχίζουμε να εργαζόμαστε στοχεύοντας στην επέκταση του ασύρματου δικτύου και στον υπόλοιπο Δήμο.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΟΝΕΩΝ, ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ & ΦΙΛΩΝ
ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ Ν.ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
«Η ΣΤΟΡΓΗ»

Ηγουμενίτσα, 31/05/2016
Αρ. Πρωτ: 12

- Προς: 1) τον κ. Θωμά Πιτούλη, Αντιπεριφερειάρχη Π.Ε. Θεσπρωτίας
2) τον κ. Κάσιο Νικόλαο, Αντιπεριφερειάρχη Θεματικών Νοσημάτων
- Κοιν: 1) τον Δήμο Ηγουμενίτσας
2) τον Οργανισμό Λιμένος Ηγουμενίτσας
3) τα τοπικά Μέσα Ενημέρωσης

Θέμα: Πρόταση για τοποθέτηση Ειδικής Ράμπας στην παραλία Δρέπανο

Ο Σύλλογός μας, με την αριθμ. 12/25-05-2016 ομόφωνη απόφαση που έλαβε, προτείνει την τοποθέτηση μία εκ των ειδικών ραμπών για τα Α.με.Α., που θα χρηματοδοτηθούν από την Οικονομική Επιτροπή της Περιφέρειας Ηπείρου, να γίνει στην παραλία Δρέπανο της Ηγουμενίτσας, για τους κάτωθι λόγους:

- Είναι η πλησιέστερη παραλία στην πρωτεύουσα του νομού μας, την Ηγουμενίτσα, καθώς απέχει μόλις 5χλμ από την πόλη.
- Εξυπηρετεί το μεγαλύτερο μέρος των Α.με.Α. και των οικογενειών τους.
- Είναι ρηχή παραλία και εύκολα προσβάσιμη για τα Α.με.Α.

Ευελπιστούμε, η παρέμβασή μας αυτή, να βρει άμεση ανταπόκριση από τους ιθύνοντες, τους οποίους καλούμε να σταθούν αρωγοί στο δύσκολο έργο του Συλλόγου μας και συμπαράστατες στον επίπονο αγώνα που δίνουν καθημερινά τα Α.με.Α. και οι οικογένειές τους. Αναμένουμε την επίσημη τοποθέτηση της Περιφέρειας εντός της εβδομάδας.

Τηλ. & FAX: 2665027333 - KIN: 6936157872,

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΝΙΚΟΥ ΣΟΦΙΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΚΑΣΣΑΡΗ ΕΛΕΝΑ

ΤΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟ 2015

Συνέχεια από σελ. 1

Οι δράσεις της Εκκλησίας και η ενίσχυση των αδελφών μας δεν θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν χωρίς τη βοήθεια του πιστού και ευλαβούς Ελληνικού λαού. Αυτή η βοήθεια σε συνδυασμό με τη χρηστή διαχείριση των συνεχώς μειούμενων οικονομικών εσόδων της Εκκλησίας, συγκεντρώθηκαν και δαπανήθηκαν για την ανακούφιση ευπαθών ομάδων του πληθυσμού. Στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζονται ποιες και πόσες δομές λειτουργούν σήμερα, καθώς και τις δαπάνες ανά φιλανθρωπική δομή. Το συνολικό ποσό που δαπανήθηκε στις 3.739 δομές Φιλανθρωπίας της Εκκλησίας της Ελλάδος για το φιλανθρωπικό έργο της ανέρχεται για το 2015 στα 126.316.801,73 €, δίχως να έχουν υπολογιστεί οι χιλιάδες εργατώρες που προσφέρουν στις διάφορες μονάδες οι εθελοντές.

Το ποσό που δαπανήθηκε από την Ιερά Σύνοδο, την Αποστολική Διακονία, την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών και τις Ιερές Μητροπόλεις της Εκκλησίας της Ελλάδος το 2015 για τις διάφορες φιλανθρωπικές δράσεις καταγράφονται αναλυτικώς στον παρακάτω πίνακα:

1. Ιερά Σύνοδος (ύποτροφίες)	275.000,00 €
2. Αποστολική Διακονία	1.029.707,30 €
3. Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών	14.243.473,90 €
4. Αιτωλίας και Ακαρνανίας	896.055,77 €
5. Αλεξανδρουπόλεως	4.142.385,56 €
6. Αργολίδος	205.478,99 €
7. Αρτης	556.035,00 €
8. Βεροίας, Ναούσης και Καμπασιάς	588.858,50 €
9. Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως	75.952,61 €
10. Γουμένισσης, Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου	45.500,00 €
11. Γρεβενών	254.200,00 €
12. Γλυφάδας, Ελληνικού, Βούλας, Βουλιαγμένης και Βάρης	769.072,34 €
13. Δημητριάδος και Αλμυρού	2.385.613,01 €
14. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου	241.429,35 €
15. Δράμας	417.698,00 €
16. Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης	272.633,63 €

17. Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας	924.270,47 €
18. Ελασσώνας	36.986,42 €
19. Ελευθεροπόλεως	158.500,00 €
20. Ζακύνθου	43.637,13 €
21. Ζιχνών και Νευροκοπίου	23.791,00 €
22. Ηλείας	6.737.829,53 €
23. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων	377.756,77 €
24. Θεσσαλονίκης	13.044.848,25 €
25. Θηβών και Λεβαδείας	2.013.895,945 €
26. Θήρας, Αμοργού και Νήσων	25.331,79 €
27. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου	164.000,00 €
28. Ιλίου, Αχαρνών και Πετρούπολεως	605.110,00 €
29. Ιωαννίνων	2.938.040,00 €
30. Καισαριανής, Βύρωνος και Υμηττού	4.111.104,32 €
31. Καλαβρύτων και Αιγιαλείας	2.364.717,18 €
32. Καρπενησίου	38.000,00 €
33. Καρυστίας και Σκύρου	406.000,00 €
34. Κασσανδρείας	253.500,69 €
35. Καστοριάς	755.680,19 €
36. Κερκύρας και Παξών	1.293.507,29 €
37. Κεφαλληνίας	58.561,61 €
38. Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωρωπού	1.442.585,00 €
39. Κίτρους και Κατερίνης	1.143.585,39 €
40. Κορίνθου	3.286.365,82 €
41. Κυθήρων	16.466,00 €
42. Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης	431.274,53 €
43. Λαρίσης και Τυρνάβου	1.154.219,80 €
44. Λευκάδος και Ιθάκης	498.769,42 €
45. Λήμνου και Αγίου Ευστατίου	11.532,31 €
46. Μάνης	356.726,81 €
47. Μαντινείας και Κυνουρίας	1.918.000,00 €
48. Μαρωνείας και Κομοτηνής	517.785,32 €
49. Μεγάρων και Σαλαμίνας	278.268,61 €
50. Μεσογαίας και Λαυρεωπικής	2.320.890,00 €
51. Μεσσηνίας	3.109.456,12 €
52. Μηθύμνης	216.528,60 €
53. Μονεμβασίας και Σπάρτης	4.047.300,39 €
54. Μυτιλήνης, Ερεσσού και Πλωμαρίου	2.741.137,90 €

55. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου	106.526,13 €
56. Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως	6.129.672,00 €
57. Νέας Ιωνίας και Φιλαδελφείας	1.605.934,00 €
58. Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς	235.727,44 €
59. Νέας Σμύρνης	819.207,01 €
60. Νικαίας	2.135.445,48 €
61. Νικοπόλεως και Πρεβέζης	432.105,44 €
62. Ξάνθης και Περιθεωρίου	672.000,00 €
63. Παραμυθίας, Φιλιατών και Γηρομερίου	104.233,59 €
64. Παροναξίας	585.638,97 €
65. Πατρών	1.247.160,05 €
66. Πειραιώς	1.331.300,00 €
67. Περιστερίου	11.160.000,00 €
68. Πολυανής και Κιλκισίου	118.300,00 €
69. Σάμου και Ικαρίας	321.574,90 €
70. Σερβίων και Κοζάνης	489.529,00 €
71. Σερρών και Νιγρίτης	1.293.799,86 €
72. Σιδηροκάστρου	279.300,00 €
73. Σισανίου και Σιάτιστας	121.213,85 €
74. Σταγών και Μετεώρων	19.500,00 €
75. Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας και Μήλου	884.829,33 €
76. Τρίκκης και Σταγών	617.780,00 €
77. Τριφυλίας και Ολυμπίας	237.780,00 €
78. Ύδρας, Σπετσών και Αιγινης	1.669.508,84 €
79. Φθιώτιδος	1.608.306,39 €
80. Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου	1.985.000,00 €
81. Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας	1.089.353,00 €
82. Φωκίδος	24.445,00 €
83. Χαλκίδος	2.013.830,09 €
84. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών	712.746,76 €
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	126.316.801,73 €

Πηγή: Συνοδική Επιτροπή Κοινωνικής Προνοίας και Ευποιίας της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το Φιλανθρωπικό έργο της Εκκλησίας της Ελλάδος επισκεφθείτε τον επίσημο ιστότοπο της Συνοδικής Επιτροπής Κοινωνικής Προνοίας και Ευποιίας της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

Πρόεδρος: Δήμητρα Πέτσα - Am Hohllacker 36c - 60435 Frankfurt am Main
Mob: +49(0)1634665111 - E-Mail: Petsa.dimitra@t-online.de
Web: <http://www.panepirotiki.eu>

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Φρανκφούρτη 23^η Ιουνίου 2016

Αρχαιρεσίες στην Πανηπειρωτική Ομοσπονδία Ευρώπης -29-05-2016

Με την εκλογή του νέου Διοικητικού Συμβουλίου έληξαν οι εργασίες της Τακτικής Γενικής Συνέλευσης της Πανηπειρωτικής Ομοσπονδίας Ευρώπης, που πραγματοποιήθηκε στη Φρανκφούρτη στις 29 Μαΐου 2016, σε έντονο Ηπειρωτικό ενωτικό κλίμα. Το σημαντικότερο όμως ήταν, συγκριτικά με τον αριθμό των εκπροσώπων, η μεγάλη συμμετοχή νέων ανθρώπων και ιδιαίτερα γυναικών! Ο απερχόμενος πρόεδρος κ. Σπύρος Κωσταδήμας, δεν έθεσε ξανά υποψηφιότητα.

Το Παγκόσμιο Συμβούλιο Ηπειρωτών Εξωτερικού, εκπροσώπησε ο Πρόεδρος του, κύριος Χρυσόστομος Δήμου, ο οποίος αφού συνεχάρη το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο για την προσφορά του, αναφέρθηκε στους στόχους και τα οράματα των Ηπειρωτών σε όλο τον κόσμο, αλλά και στη δυναμικότητα και τα φιλοπάτρια αισθήματα που διακρίνουν τους Ηπειρώτες, (παρακαταθήκες τις οποίες κληρονομήσαμε από τους τιμημένους προγόνους μας,) ευχήθηκε στο νέο Δ. Σ. κάθε επιτυχία, τονίζοντας ότι το Παγκόσμιο Συμβούλιο Ηπειρωτών Εξωτερικού είναι πάντοτε δίπλα μας και θα μας συνδράμει όπου και όπως μπορεί.

Νέα πρόεδρος εξελέγη η κυρία Δήμητρα Πέτσα.

Σημειώνουμε ότι η κυρία Πέτσα, είναι η πρώτη γυναίκα που εκλέγεται Πρόεδρος, στην ιστορία της Πανηπειρωτικής Ομοσπονδίας Ευρώπης, (σύμφωνα με τα στοιχεία του αρχείου της Ομοσπονδίας μας).

Η κυρία Πέτσα, αφού ευχαρίστησε τους συμμετέχοντες, αναφέρθηκε στις Ηπειρώτισσες και στον σπουδαίο ρόλο τους ο οποίος είναι καθοριστικός στους Ηπειρωτικούς Συλλόγους, όπου κατά γενική ομολογία βλέπουμε τα Ηπειρωτικά Νιάτα να συμμετέχουν και να δραστηριοποιούνται μέσα από τους Συλλόγους τους, διατηρώντας τις παραδόσεις μας.

Αυτό οφείλεται στην Ηπειρώτισσα μητέρα πρωτίστως εμπειδώνοντας στα παιδιά της τα χρηστά ήθη και έθιμα της ιδιαίτερης πατρίδας μας.

Προεδρείο:

Πρόεδρος:
Αντιπρόεδρος:
Γεν. Γραμματέας:
Γραμμ., Υπ. Τύπου & ιστοσελίδας:
Ταμίας:
Μέλοι:

Δήμητρα Πέτσα
Θεοφάνης Καλυβιώτης
Θεόχαρης Σακελλαρίου
Θωμάς Γκίνης
Νικόλαος Σταμάτης
Γεώργιος Γιωτίτσας
Ελευθέριος Δημητρίου
Ιωάννης Παπαδόπουλος
Λεωνίδα Παππάς
Δημήτριος Ντόκος
Απόστολος Τσιρογιάννης

Αναπληρωματικοί:

Δοκόπουλος Βασίλειος
Ζώτος Σωτήριος
Χήρας Σωτήριος

Εξελεγκτική Επιτροπή:

Τσόδουλος Μάρκος
Δημητρίου Γεώργιος
Βέλλιος Σπυρίδων

Αναμνηστική φωτογραφία με το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της (Π.Ο.Ε.), τον επίτιμο Πρόεδρο της Ομοσπονδίας κύριο Δήμου, τον απερχόμενο Πρόεδρο κύριο Κωσταδήμα και την νέα Πρόεδρο κυρία Δήμητρα Πέτσα.

Η Πρόεδρος:
Δήμητρα Πέτσα

Ο Γραμματέας & Υπ. Τύπου:
Θωμάς Γκίνης

Κοσμάς ο Αιτωλός

Περιμένοντας την γιορτή του Πατροκοσμά δημοσιεύουμε το ποίημα που είχε γράψει η Χρυσάνθη Ζιτσαία. Ελπίζουμε ότι στη θρησκευτική γιορτή, Εσπερινό-Λειτουργία την παραμονή και Θεία Λειτουργία στις 24 Αυγούστου, θα τιμήσουν τον Πατροκοσμά περισσότεροι από αυτούς που θα συμμετέχουν στο γλέντι και ανήμερα της γιορτής.

Τώρα στερνά συχνά Σέ μνημονεύουμε και Σου δοξάζουμε το κλέος· τον κάθε λόγο Σου ανικνεύουμε με θαυμασμό, Αιτωλέ, και δέος.

Ας ήταν, λέω, να μας λυπόσouvα, της Ρωμοσύνης Συ Κολώνα, κι Απόστολος να ξαναρχόσouvα και στο δικό μας τον αιώνα.

Να ιδούμε από κοντά τις άγιες μέρες Σου, μ' όλη τη χάρη της ευχής Σου· να 'ρθης με το Σταυρό, με τις φοβέρες Σου και με τον κεραυνό της Διδαχής Σου.

Να πεις εκείνα που Σε πάθιαζαν απ' τ άγραφο Σου το Βαγγέλιο κι οι άνθρωποι τότε τα λογάριζαν και τα 'βαζαν γερό θεμέλιο.

Πατροκοσμά, πολύ Σε θυμηθήκαμε, έχουμε ανάγκη, αλήθεια, τόση. Τώρα που τόσες γνώσεις φορτωθήκαμε και μας απόλειπεν ή Γνώση...

Ηλίας Θεοδ. Κάλλης

Την εφημερίδα μπορείτε να την προμηθεύσετε και στις παρακάτω διευθύνσεις:

Α) Σόλωνος 142 Αθήνα, Σακαρέλης Σπυρίδων (νέες εκδόσεις 4ος όροφος) Τηλ. Επικοινωνίας: 6947 111 717

Β) Σύβοτα-Θεσπρωτίας Βιβλιοπωλείο - έκθεση βιβλίου (Σακαρέλης Σπυρίδων)

Γ) Πάργα-Θεσπρωτίας Βιβλιοπωλείο - έκθεση βιβλίου (Σακαρέλης Σπυρίδων)

Οι αναγνώστες που κατοικούν στον Δήμο Μαργαριτίου και επιθυμούν να βοηθήσουν την Αδελφότητα και τα «Νέα του Μαργαριτίου», μπορούν να δώσουν τον οβολό τους στον κ. Χαράλαμπο Μπάκα ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗ-ΠΡΑΚΤΟΡΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ στο Μαργαρίτι, παίρνοντας την σχετική απόδειξη.

Η γωνιά μας

του Χρήστου Στεφ. Ευαγγέλου

Μερικές κρητικές μαντινάδες: 1] Άγγελοι δώστε μου φτερά / και δύναμη σσι πλάτες / να πορπατώ να κυνηγώ/ ξανθές και μαυρομάτες. 2] Άγγελοι ζωγραφίσανε / το καμαροφρυδό σου,/ και το μελάνι-ν έσταξεν/ελιά στο μαγουλό σου. 3] Άδικος είναι ο Θεός/ και να του το αποδείξω/ τα νιάτα που μας έδωσε/γιάντα τα παίρνει πίσω; 4] Γλέντιζε και ξεφάντωνε /πριχού νάρθουν τα γέρα /τα νιάτα δε γυρίζουνε /δε θάναι κάθε μέρα. 5] Δεν βρίσκεται πο-νόμετρο/για να μετρά τον πόνο/μόνο τον κατέχουνε/ όσοι πονούνε μόνο. 6] Δεν είναι κρίμα κι 'άδικο/ σε μένα τον καημένο,/ νάχω καλή γειτόνισσα / κι αμοναχός να μένω ;!!!

Αχ αυτές οι γυναίκες ή καλύτερα αχ αυτά τα θηλυκά! Στην προσπάθειά τους να αποκτήσουν τα ίδια δικαιώματα με τους άντρες ή πιο σωστά με τα αρσενικά στους χώρους εργασίας, στο δικαίωμα της ψήφου. Θαρρώ ότι πήραν πολλή φόρα και προσπαθούν να ξεπεράσουν τα αρσενικά ακόμη και στον έρωτα. Κορίτσια είναι λάθος! Και μάλιστα μέγα λάθος; Γιατί; Γιατί κορίτσια ο άνδρας είναι «κυνηγός» από τη φύση του. Αυτός είναι που κυνηγά ή πρέπει να κυνηγά. Αυτός παίρνει το δόρυ και βγαίνει στο κυνήγι. Αυτό έκανε, ο έρμος (!) από αρχαιοτάτων χρόνων. Η γυναίκα, ή η έξυπνη γυναίκα είναι ή δείχνει ότι είναι το «θήραμα»! Στο κάτω -κάτω στην ουσία το θηλυκό δίνει το πράσινο φως να γίνει ...«θήραμα» του αρσενικού... ώστε να νομίζουμε εμείς ότι το κυνηγήσαμε και το κατακτήσαμε! Κορίτσια μη γελάτε! Το ξέρουνε αυτό τα αγόρια, αλλά το παιγνίδι-κυνήγι είναι το αλατοπίπερο των σχέσεων αρσενικού θηλυκού. Μην το χάνετε! Είναι σαν να πας κυνήγι και αντί να ρίχνεις πετρίες στο βάτο μήπως και βγει ο λαγός βλέπεις το λαγό ...να κάθεται έξω από το βάτο και να λιάζεται. Είναι κυνήγι αυτό ; Λαθείω ;

Ρητό: «Τα μεν πουλιά κυνηγούν τους ώριμους καρπούς, οι δε συκοφάντες τους ανθρώπους που έχουν αρετή και αξία» [Βάκων]

Γκρίν Φίλιππος -Τζεμς! Ποιος είναι και γιατί τον μνημονεύω; Ο κύριος αυτός ήταν εύπορος και άπληστος σταφιδέμπορος και είχε διοριστεί, από το 1880, πρόξενος της Αγγλίας στην Πάτρα. Βοήθησε σημαντικά τον Γιουσούφ πασά να καταστείλει την εκεί επανάσταση. Τόσο αυτός όσο και ο ισπανός ομόλογός του Ερρίκος Σέλιν έπραξαν τα αίσχιστα. Ο Π. Πατρών Γερμανός καταγγέλλει ότι «εκ πρώτης αρχής μετεχειρίστηκαν μυρίας επιβολάς και προδοσία κατά των Ελλήνων, ευρόντες εύκαιρον την ημέραν εκείνην, εγύμνωσαν όλα τα οσπήτια και εργαστήρια, τα οποία ήσαν γεμάτα από διάφορον πράγμα». Αυτά στην Πάτρα. Στο Μεσολόγγι την επόμενη της πτώσης του ...«ανεσκάφησαν και οι τάφοι» από τους τούρκους. Ο κ. Γκριν δεν μπορούσε να χάσει την ευκαιρία. Μαζί τους και ο κ. Γκριν έφαχνε στους ανοικτούς τάφους για... χρυσά δόντια, δακτυλίδια, σταυρούς. Αναζήτησε και τον τάφο του Μάρκου Μπότσαρη. Ο αθεόφοβος πήρε για ενθύμιο μία σιαγόνα, το τσιαγούλι, του Μάρκου. Για ΕΝΘΥΜΙΟ, λέει! Αφού γύρισε στην Πάτρα φυλαδεύτηκε στη Ζάκυνθο γιατί φοβήθηκε την οργη των επαναστατών, που γνώριζαν τα κατορθώματα του φιλότουρκου πρόξενου.Μάλιστα τα καράβια του συνεργαζόταν με Αλγερινούς και Τυνησίους εμποροπειρατές για να τροφοδοτούν τους τούρκους με πυρομαχικά. Πέθανε στη Ζάκυνθο και μάλιστα σε βαθιά γεράματα. [Πηγή «Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821» Σ. Καργάκος].

Ασήμαντα μεγάλωσαν στη σκέψη μας και μίκρυναν τα αληθινά μεγάλα στη καρδιά μας. Με τούτα και με τόσα άλλα ξιπαστήκαμε και δεν νοιαστήκαμε, δεν νοιαζόμαστε που δεν έμεινε οξυγόνο μέσα στον αέρα που αναπνέουμε, ούτε νερό καθαρό, κρουσταλλένιο, μα ούτε και καθαρό ψωμί σταρένιο και καλαμποκίσιο, η αθάνατη,μπομποτά με δικά μας, μπόμπο, καλαμποκί...

Τα αλλάξαμε όλα με ενέσεις, ορμόνες και βελτιωτικά και τα ονομάσαμε, τα ονομάζουμε ...«βιολογικά». Σκέτη κοροϊδία. Μένει όμως και κάτι που δεν καταφέραμε! Δεν μπορέσαμε να αλλάξουμε τις σκυθρωπές φιγούρες των ανθρώπων, να φέρουμε το χαμόγελο στα πρόσωπα τους. Να περιορίσουμε, να μειώσουμε, έστω, τον αριθμό εκείνων που καταλήγουν, καταφεύγουν στις ψυχιατρικές κλινικές. Που πάμε, λοιπόν ; Ποιος μπορεί να σταματήσει αυτό το κακό ;

Ρωτήθηκα γιατί ασχολούμαι πολύ με το παρελθόν, τις αναμνήσεις μου. Έδωσα την απάντηση που διάβασα σε βιβλίο του Κ. Τσάτσου: «Αν όσο καιρό αναλίσκω στις αναμνήσεις, τον διέθετα σε εργασία για το μέλλον, πολλά θα είχα να προσφέρω στους συνανθρώπους μου. Αλλά οι αναμνήσεις είναι η ζωή η δική μας. Το μέλλον δεν μας ανήκει. Είναι κάτι ξένο, που έρχεται προς εμάς. Το παρελθόν είναι σπαρμένο από δικά μας ερείπια, από δική μας σάρκα, όπως η Θάλασσα όπου έφευγε η Μήδεια ήταν σπαρμένη από τις σάρκες του αδερφού της. Εμείς εγωιστές αγαπούμε, ό,τι δικό μας είναι περασμένο και μία νοσταλγία μας τραβάει προς τα εκεί, ακόμη και προς τις ώρες τι πιο σκοτεινές». Καλύπτομαι πλήρως!

Ιδέα μίας ...κουρούνας που μας διηγείται ο παραμυθάς Αίσωπος: Μία κουρούνα που είχε χάσει τη φωνή της από την πολλή δίψα, έτυχε να βρει ένα σταμνί. Χαρούμενη έχωσε τη μύτη της στο στόμιο, μα είδε πως μόνο λίγο νερό είχε το σταμνί στον πάτο του. Όσο και να προσπάθησε δεν κατάφερε να φτάσει τόσο χαμηλά και να πει. Δοκίμασε να σπάσει το σταμνί, ύστερα να το ρίξει κάτω, μα δεν είχε αρκετή δύναμη. Ετοιμαζόταν να φύγει απελπισμένη, όταν της ήλθε μία καλή ιδέα. Έπιασε με τη μύτη της ένα βότσαλο και το άφησε να πέσει μέσα στο σταμνί. Ύστερα έριξε κι άλλο ένα και πολλά άλλα, ώσπου το νερό ανέβηκε επάνω και μπόρεσε να πει να ξεδιψάσει». Οι αρχαίοι ημών πρόγονοι θα έλεγαν: «Τενία τέχνας κατεργάζεται»!

Τετράστιχα εύθυμα και σοφά: 1] Αν δεν κινήσει ο χωρικός/πρωί για το χωράφι/θα μείνει αυτός χωρίς ψωμί/ κι η κόρη του στο ράφι. 2] Ψέμα είναι πως οι γυναίκες /δεν κρατάνε μυστικά./ Κάτι που δεν τόχουν μάθει/ δεν το λένε πουθενά. 3] Τη φτώχεια την παινεύουνε / πως είν' καλή παρέα/ κι αν έχει μάλιστα λεφτά/ γίνεται πιο ωραία/. 4] Στο σπίτι της ανύπαντρης/ να μη μιλάς για ράφι/ και στο σπανό το φίλο σου/ποτέ σου για ξυράφι. 5] Κάνει καλό το διάβασμα, φέρνει πολλή σοφία./ Μα δε μαθαίνετε η ζωή/ μοναχ' απ' τα βιβλία. 6] Αν θες να τάχεις στη ζωή / καλά και με τους άλλους,/βοήθαγε τους αδύνατους/ παίνευε τους μεγάλους.

Ιούνιος, ο μήνας του θερισμού, ο θεριστής. Θυμάμαι πολύ καλά όλη τη διαδικασία του θερισμού του σταριού στον κάμπο ή στο βουνό, αφού ο πατέρας μου ήταν γεωργός. Οι κόποι και ο ιδρώτας των γεωργών της περασμένης σποράς, γινόταν τον Ιούνιο χρυσάφι. Χρυσάφι που σκέπαζε τη γη και φαινόταν σαν χρυσοπέλαγο στα μάτια και στις καρδιές του κάθε γεωργού και της οικογένειάς του. Οι θεριστές γεωργοί και θεριστές εργάτες ετοίμαζαν τα δρεπάνια. Ή πιο σωστά δεν χρειαζόταν εργάτες, αφού θέριζαν με τη σειρά τα χωράφια, βοηθώντας με τη σειρά ο ένας γεωργός τον άλλον με τα μέλη της οικογένειάς του. Η ψυχολογία του χωριού άλλαζε. Ο θερισμός έπρεπε να γίνει στην ώρα του για να «μην ξεραθεί πολύ ο καρπός, να μη καεί» και σκορπίζεται στο θέρισμα. Δεν σηκώνει αναβολή. Για αυτό ο λαός λέει: «Θέρος, τρύγος, πόλεμος» δεν... περιμένουν. Για να περιγράψω το θερισμό χρειάζονται «κόλλες αναφοράς», όπως λέγαμε παλαιότερα όταν είχαμε να ...πούμε πολλά για μία υπόθεση. Αρκούμαι στην απλή αυτή υπενθύμιση με το τέλος του Ιουνίου. Μας έρχεται ο Ιούλιος, ο αλωνιστής ή αλωνάρης, το αλώνισμα!

Χρήστος Στεφ. Ευαγγέλου
Άλιμος 24 Ιουνίου 2016